

Μαρμαρινά

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΑΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1952
(ΔΙΠΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ ΦΥΛΛΟ)
ΧΡΟΝΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΡ. ΦΥΛ. 74) 75
ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
ΔΙΝΕΙΣ: Φο. Ρούζβελτ 41 - Αθήναι

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΟΥΝΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ - ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΡΡΙΖΩΜΑ ΜΑΣ

ΕΜΕΙΣ, ΟΙ 'ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ,!

Και είπα από κεϊ, δὲ βιάσταξα, μὲ χεῖλια πικραμένα :
—Νά, πῶς μὲ λέν ἐμένα !
(Ἀπὸ τὸ ποίημα : «ΚΑΝΑΡΗΣ»)

ΑΛ. ΠΑΛΛΗΣ

Ἀρχὲς Σεπτεμβρίου τοῦ 1922. Γλυκεῖες ἡμέρες, ὅπου τὸ φθινόπωρο ἀνθίζει ἀκόμα στὴν Προποντίδα καὶ ταξιδεύουν σὲ δνειροτὰ νησιά τοῦ Μαρμαρᾶ.

Γλυκεῖες ἡμέρες... Ὅμως στὰ σπίτια καὶ στοὺς δρόμους τῶν νησιῶν λυσιόκη τρέχει ἀνω κάτω ἡ ἀπόγνωση. Καὶ ὁ σπαραγμὸς οἰκεί τῶν ἀνθρώπων τὶς ψυχές.

Φεύγουν, ἐγκαταλείπουν τὰ γενέθλια χῶματα, τ' ἀγαπημένα μέρη. Φεύγουν ἐξόριστοι—δεύτερη φορά—γιὰ ποῦ; Γιὰ τὸ ἀγνωστο. Ἀκολουθοῦν τὴν περιπέτεια, γιὰ ν' ἀποφύγουν ἴσως τὸν ἀφανισμό—τὴ φωτιά, τὴ σφαγή.

Φεύγουν, πρόσφυγες, οἱ νησιώτες τοῦ Μαρμαρᾶ καὶ τοῦ Πασαλιμανιοῦ, τῆς Κούταλης καὶ τῆς Αφουσιᾶς. Φεύγουν γιὰ ἕνα πεπρωμένο, ὁποῦ ἐλπίδες, μέλλον διακινδυνεύονται—ἀν μὴ δὲν ἀφανίζονται σὲ χάος σκοτεινὸ, ὀριστικά.

Στὰ ἤρμα νερά τοῦ Πασαλιμανιοῦ φοβερὴ πέρτει ἡ σκιά ἐνός τεράτος. Εἶναι τὸ μαῦρο καράβι τοῦ ἐκπατρισμοῦ «Πλαταία» γράφει στὰ σιδηρένια τοῦ πλευρά.

Τώρα εἶναι ἔτοιμο, ὡς τὸ πρῶτο τοῦ κατὰστρωμα; βαρὺ φορτὸ πενθοῦσεψυχῆς τοῦ Χάρου τὸ πορθμεῖο δὲν θὰ ἔπλεε μὲ ἀλλοιώτικο συναίσθημα.

Καὶ ξεκινάει... Εἶναι ἡ ὥρα τοῦ δειλινοῦ, γεμάτη χῶματα καὶ μάγια. Ρόδα πλέουν σὲ γαλανα νερά. Ἀνθούσες μαδάει ἡ δύση στὸν αἰθέρα.

Μὰ ποῦ εἶ, αἱ ἡ διάθεσι γιὰ ρεμβασμό, ποῦ σκέψη; Τὰ βλέμματα ὄλων ἔχουν γίνει πολυόμματες ἀγωνίες καὶ λαχτάρεις—νά ἴδουν, νά ἴδουν, νά ἴδουν ἐκεῖνο ποῦ ξεμένει ἔρημο πίσω—τὸ νησί τὸ ἀγαπημένο καὶ ρομαντικό.

Ἀντὶ γιὰ μαντήλια, ὁ σπαραγμὸς ὁ ἀνείπωτος σεῖε τὶς ἴδιες τὶς καρδιές στοῦ ὑστεροῦ τὸ «γαίρει».

Καὶ ὅπως ξεμακραίνονται, ἀργά, πικρά, ἀπὸ τὸ γενέθλιο νησί, ὁ ρόχθος τῆς ἔλικας γίνεται σύνθημα. Γιὰ ν' ἀρχίσῃ ὁ θρήνος ἐκεῖνος, ὁ βιβλικός, ἐκεῖνος ὁ τραγικὸς γόος τῆς μοίρας.

Κι' ἕνας, ὁ κορυφαῖος τοῦ χοροῦ, ξεσπάει τότε :

Καὶ σὺ, δόστυχη Πατρίδα,
ἔχε γειὰ παντοεινή!

Μὰ τὰ νερά τῆς Προποντίδος δὲν τολμοῦν ν' ἀποκριθοῦν. Τόση εἶναι ὁ φόβος καὶ ἡ φρίκη τους, γιὰ τὸ ἀδόκητο αὐτὸ δράμα ἐνός λαοῦ!

Στριμυγμένο στ' ἀπόμωρο τῆς πρῆμης, ἕνα παιδί, σκυφτό, ὅπως κοιτάζει πέρα, μετράει σύγχρονα τοὺς ἤχους τῆς προπέλας μὲ τῶν δακρῶν του τοὺς σταλαγμοὺς...

Καὶ ἤρθαν—καὶ ἤρθαν ἐδῶ...

Στὴν ἐλεύθερη πατρίδα. Τὴν καὶ δαύτη ἀφανισμένη, τὴ σφραγισμένη μὲ τῆς ἀδικῆς ἡττας τὸ στίγμα. Τῆς Ἑλλάδας, τῆς πάντα εὐκολοπίστευτης καὶ πάντα προδομένης, κατὰ τὸν ποητὴ.

Γεμίζουν οἱ παραλίε; τῆς ναυαγούς τοῦ πολέμου. Πλημμυροῦν οἱ πολιτείες καὶ τὰ χωριά τῆς θύματα τῆς ἐξορίας.

Πρόσφυγες, στρατός, πληγωμένοι, γυμνοί, πεινσμένοι, αἰμόφυρτοι, δὲν ἔχουν «ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει». Γυρνοῦν ἀπογνοσμένοι—ἔχει χάσει ἡ μάντι καὶ ἄλλης μάντις τὸ βυζὶ ξεροῦ ἀπομένει στοῦ στεγνοῦ τοῦ ὄρφανοῦ τῆς; τὸ στόμα.

Ἐνας λαὸς σὲ ἀφανισμό, κυνηγημένος ἀπὸ τὸν πανικό, ἀλλοφρονεῖ ἀπὸ δόος—τί νά κἀνη καὶ τί νά εἰπῇ, οὔτε τὸ τοῦμα.

Καὶ γόρω του ἡ σιωπὴ, ἡ ἐπιφύλαξι—ὄρθη στὸν ψυχρὸ τῆς λογισμῶ :

Εἶναι ἄνθρωποι, αὐτές, οἱ μορφές τῆς πείνας καὶ τοῦ πόνου; Εἶναι οἱ ἀλλοπινοὶ ἄρχοντες, οἱ παλαιοὶ ὁμογενεῖς, ὁ ἀλύτρωτος Ἑλληνισμός, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μακρινὰ χῶματα, τὰ «μέρια» τους—αὐτὸς ὁ ἀναστατωμένος σαρφετός;

Ἀποροῦν οἱ Ἑλλαδίτες, ἀμφιβάλλουν. Καί,

ὅταν δὲν τοὺς ἔλεον μὲ τὸν οἶχτο τους, τοὺς βλέπουν καὶ περνοῦν... Ὅσο καὶ νά σφιγγεται ἡ ψυχὴ τους καὶ νά συμπονεῖ τὸ κατάντημα, ὁμως πόλεμος εἶναι ἀκόμα καὶ ἔχουν καὶ οἱ ἴδιοι ἀνάγκες καὶ φροντίδες νά συλλογιστοῦν.

Ὅσοσο ναί, αὐτὲς οἱ μάσκες τῆς τραγωδίας, ποῦ περιπλανιοῦνται ζῶνεκρες εἶναι οἱ «πρόσφυγες». Εἶναι, ἀκριβῶς, οἱ ἀλλοπινοὶ ἄρχοντες, οἱ παλαιοὶ ὁμογενεῖς, ποῦ τὸ «τί εἶχαν καὶ δὲν εἶχαν στὰ μέρια τους»—ὅπως, ἀνάξια, τὸ ἑσατίρισε τὸ ἑλαφρὸ θέατρο—ἦταν σὲ θέση νά τὸ γνωρίζουν καὶ νά τὸ ἐκτιμῆσουν ὅσοι ἀπὸ τοὺς Ἑλλαδίτες ἔζησαν κι' ἐπολέμησαν σ' ἐκεῖνα τὰ «μέρια» τους...

Μὰ δὲν ἦταν μόνον ὁ ὄμα—σάρκα κι' αἷμα καὶ ὕλη φθαρτὴ ὁ λαὸς αὐτὸς τῶν προσφύγων

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

Ὅσο καὶ ἂν τοὺς εἶχε φθεῖρει ἡ ἀγωνία, μέσα τους ἐξῆρσε ἀκατόλητη ἡ φλόγα ἐκεῖνη τῆς ζωῆς, ἀπονευματωμένη κι' ἔνθεη, ἡ πανάρχαιη, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη τῆς Ἑλλάδος, ποῦ δυὸ χιλιάδες χρόνια π. Χ. εἶχε ἀναπτύξει στὰ χῶματα ἐκεῖνα τῆς Ἰωνίας καὶ στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ βαθύπεδα τῆς Μικρασίας τὸν πρῶτο ἱστορικὸ πολιτισμό, ποῦ ἀπὸ ἐκεῖ, διαπλέον

ΕΥΝΟΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΣΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΝΗΣΙΑ ΜΑΣ

Ἐγράψαμε στὸ προηγούμενο φύλλο μας σχετικὰ μὲ τὴν ἀνάγκη νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος ἀπὸ μέρους τῶν Τούρκων ἀρμοδίων ὥστε νὰ ἐξαιρεθοῦν ἀπὸ τὴν ἀπαγόρευσι νὰ ταξιδεύουν οἱ συμπατριῶται μας Προκοννήσιοι γιὰ προσκύνημα ἀγαμνηστικὸ στὰ γενέθλια νησιά μας, στὴ θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ, ποῦ ἡ Τουρκία τὰ ἔχει ἤδη ὑπαγάγει στὴ ζώνη ἀσφαλείας τῆς, τὴν ὁποία καὶ ἐκήρυξε ἀπηγορευμένη γιὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς περιοχῇ.

Τώρα, λοιπόν, μὲ ξεχωριστὴν ἱκανοποίησι μαθαίνουμε ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ἐφημερίδα «Ἀπογευματινὴ» τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὴν ἀκόλουθη ἐνδιαφέρουσα εἰδήσι, ποῦ ἀνέγραψε στὸ φύλλο τῆς 21 Αὐγούστου ἐ. ἔ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας κ. Τζελάλ Μπαγιάρ, κατὰ τὴν τελευταία ἐπίσκεψί του στὴ Σμύρνη, ὅπου ἐγκαινίασε τὴν ἐκεῖ ἐμπορικὴν ἐκθεσι, μιλοῦντας γιὰ διάφορα θέματα, ποῦ ἀπασχολοῦν τὴν τουρκικὴ πολιτικὴ, ἀνεφέρθη καὶ στὸ ζήτημα ποῦ μᾶς ἐνδιαφέρει. Καὶ ἰδοὺ τὶ χαρακτηριστικὰ γράφει ἡ «Ἀπογευματινὴ» :

«Εἰς ἄλλην περίπτωσι, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔγινε λόγος περὶ «ἀπιγορευμένων ζωνῶν», ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρτίας εἶπε σχετικῶς μὲ τὰς ἀπιγορευμένας ζῶνας εἰς τὴν δυτικὴν περιοχὴν τῆς χώρας, ὅτι ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΜΜΙΑ ΑΝΑΓΚΗ, διότι, δόξα τῷ Θεῷ, ΟΥΔΕΙΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΜΑΣ ΑΠΕΙΛΕΙ ΑΠΟ ΔΥΣΜΩΝ ΚΑΙ Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ ΑΥΤΗΣ ΕΧΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗ».

Ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν ὁρθὴν αὐτὴν διαπίστωσι τοῦ συνετοῦ καὶ ἀξίου Τουρκικοῦ Προέδρου καὶ ὑπερθεματίζει μάλιστα, ὅτι, χάρις ἀκριβῶς στὴν εἰλικρινὴ πολιτικὴ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ τὴν φιλία καὶ τὴν κατανόησι τῶν γειτονικῶν λαῶν μας, ἀσφαλῶς οὐτε σκιά κινδύνου, οὐτε κἀν ὑποψίας, μπορεῖ νὰ διαταραχῇ τὴ σταθερὴ γαλήνη καὶ τὴν παγιωμένη ἀσφάλεια τῶν κοινῶν συνόρων Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ἀκριβῶς, λοιπόν, γι' αὐτὸ, ἰδιαιτέρως οἱ Μαρμαρινοὶ θέλουν τώρα νὰ πιστεύουν ὅτι οἱ σάφρονες πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς φιλῆς χώρας, μέσα στὸ δοκιμασμένο ἤδη πνεῦμα τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας θὰ θελήσουν νὰ ἱκανοποιήσουν τὸν καθαρὸ συναίσθηματικὸ καὶ μόνον πόθο τῶν νοσταλγικῶν συμπατριωτῶν μας, νὰ μποροῦν ἀνεμπόδιστα νὰ ταξιδεύουν στὰ ἀλησμόνητα νησιά τοῦ Μαρμαρᾶ, νὰ ξαναἰδοῦν τὸν ἀγαπημένο τόπο ὅπου γεννήθηκαν καὶ ἐξῆσαν τὸν πλέον εὐτυχισμένο καιρὸ τῆς ζωῆς τους.

Ἡ ἐξυπηρέτησι αὐτῆ, ἐνῶ καμμιὰ ἀπολύτως ἐνόχλησι δὲν δίνει στὰ μέτρα ἀσφαλείας, ποῦ δικαιοδικατικὰ ἀσκεῖ ἡ φιλὴ Τουρκία στὴν περιοχὴ ἐκεῖνη, ἀντίθετα, παρέχει τὴν εὐκαιρία στοὺς Ἑλληνας νὰ ἐκτιμῆσουν ὄχι ἀπλὰ τὴν ἀβροφροσύνη τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, νὰ ἱκανοποιήσουν ἕνα ρομαντικὸ συναίσθημά μας, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰλικρινὴ πίστι τους στὴν ἰσχὺ καὶ τὴν ἀξία τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων.

Ἄλλοιῶτικα, κάθε ἀπὸ μέρους τῶν φίλων γειτόνων ἐπιφύλαξι θὰ ἦταν ὁμολογουμένως ἀδικη, ὅπως καὶ ὀλότελα... ρομαντικὸς θὰ ἦταν ὁ φόβος τους γιὰ ἕνα νοσταλγημένο ταξίδι Μαρμαρινοῦ στὸ γενέθλιο νησί του...

Οἱ κάτοικοι τοῦ Μαρμαρᾶ τὴ στιγμὴ ποῦ ἐγκαταλείπουν τὰ γενέθλια χῶματα

Ἀπὸ τὴν παλὰ χαρούμενη ζωὴ μας στὴν Πατρίδα

ΚΛ. ΜΙΜΙΚΟΣ

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΛΛΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού: Δοχ. 20.000
Αγγλίας: Δοχ. 1.122
Γαλλίας: Φο. 1.000
Αμερικής: Δολ. 5
Γραφείων και Τραπεζών: Δοχ. 20.000

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΟ ΔΙΠΛΑΖΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Συμφώνως τῷ άρθρῳ 5 § 1 τοῦ Α.Ν. 1092/1938 Τυπογραφείον και κατοικία ἐπιτεθῆναι ἀνευθύνου ἀνευθύνου Δελφινιώγη 154 - Πειραιῶς

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

Αγαπητέ φίλε κ. Λαμπραδάρη,

Εγεννήθη στην Αρσινιά το έτος 1899, έθνα παρέμεινα μέχρι του έτους 1916, άναχωρήσας και εγκατασταθείς εις την Βιγαν, όπου παρέμεινα μέχρι του 1921, καθ' όν χρόνον έπεστράτευθη, διατηρήσας εις την εν Μ. Ασία έκστρατείαν μέχρις της έκπεσοδωρήσεως (5-9-22). Εκεί έλαβον ως σύζυγον την θυγατέρα του Δημητρίου Καραουλιάνη και μετά την άποστράτευσίν μου συνήτησα ταύτην έδώ στην Κομοτινή, έθνα διαμείνω μονίμως στην οδόν Χαρ. Τρικοπού 79, άσπών το επαγγελμα βροηθού συμβολαιογράφου.

Κατά το έτος 1918-1921 συζγάκις έπεσοδωτήθη και τα τέσσαρα νησιά μας, διότι σχεδόν όλα τα χωριά αυτών είχαν πρατήρια άλλων και άλλων δημοτικών και δη στον Μαρμαράν το μαγαζίον των άδελφών Μουστάκα και το φάργιον της οικίας των κληρονόμων Ψυλάκη.

Είμαι υιός του Μιχάλη του Μπουνη και όνομάζομαι Ανδρούλης Βουνίδης. Νομίζω ότι και υμεις έχετε συγγένειαν τινα με τους Αρσινιανούς, διότι αν δεν άπατώμαι, είχατε άδύνητα κτήματα. Έτσι άμυδρός ένθυμοίμαι τοιάχιστα.

Ο ένταθα πατριώτη και έμμεταλλεύτης του ξενοδοχείου «Ασία» συγγουανός μου κ. Νικόλαος Παπαθεοδώρου είχε την εύγενή καλωσύνη να μοι έγχειρισή το ύπ' αριθ. 70 τῷ έτους φύλλον της έγνωρίτου ύμῶν έφημερίδος «Μαρμαρινά Νέα», εις το όποιον φύλλον, συν τοίς άλλοις, γράφετε: «Πώς είδα την πατρίδα ύστερα από τριάντα χρόνια», τας έντυπώσεις σας από την έκδοσιν σας στην Αρσινιά, και πως σας περιεποιήθησαν οι κάτοικοι κ.λ.κ. και νοσάρ: εύχρηστη και ένω κει. Πρό παντός άλλου δε ή σθένήν καί, που δεν μπορώ να τό δώσω όνομα, όταν είδα την φωτογραφίαν του σχολείου μας, στο όποιον έφροίτησα και έγω και στού όποιου τά θρανια κάθησα και έμαθα από τά όλίγα γράμματά από τόν αγαπητόν μου άσκαλον κ. Διαμαντήν Λάμπρου, ούτιανος την οικίαν άναφροίτε και στας έντυπώσεις σας. Όσα χρόνια κ' αν παρέρθουν ή πατρίδα δεν λησμονείται.

Επίσης άναφροίτε για τά στήθια των Λουκάκη και Μανασάκη ή Χατζηνεώγη, στα όποια νομίζω ότι και αυτήν άδύνη την στιγμήν βρισκομαι, διότι ως μαθητής συχνάκις πήγαινα και διάβαζα μετά του Σταύρου Λουκάκη και μετά του Μήτσου Μανασάκη.

Εάν εδραστήσθε άποστείλατε άνά έν φύλλον της έγνωρίτου ύμῶν έφημερίδος εις τούς κ. κ. Ανέστην Λουκάκη και Φώτιον Μανασάκη εις Νέα Αρσινιά Χαλκιδικής, ίνα και ούτοι νοσάρ: εύχρησάσι από χωριό μας. Έμε δε σας παρακαλώ να με έγγραφητε συνδρομητήν, άποστέλλοντάς με έφεύξ: έκαστον μηνάιον φύλλον, γνωρίζοντάς ανά-μα και τό ποσόν, ίνα σας άποστείλω τοῦτο.

Με έκτίμησιν ΑΝΑΡΟΚΑΗΣ ΒΟΥΝΙΔΗΣ Κομοτινή, 30/5/52

Κοινωνική Ζωή και κινήσεις

ΝΕΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

-Γάμοι:

Ο κ. Χρήστος Χάμπας από τη Μ. Ασία, και η θνί: Πρόκλεια Θωμά Στεφανή, από τόν Μαρμαρά, έτέλεσαν στις 7 Σεπτεμβρίου τούς γάμους των στον 1. ναό της Αγίας Βαρβάρας (Δαφνίου), με παράυμφο την άνεψιά της νύμφης θνίδα Μαλβίνα, πρωτότοκο κόρη του κ. Εύδοξίου Σιταρά και της κ. Δώρας, τῷ γ. Θ. Στεφανή.

Στους νεονύμφους εύχόμαστε κάθε εύτυχία.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

-Γεννήσεις:

Η κ. Βασιλική, σύζυγος Αντωνίου Κ. Ροδοκάλλη (από την Αφθνή) έγέννησε στις 11 Αύγουστου αγοράκι. Εύχόμαστε να τούς ζήση.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ

-Εκλεκτοί γάμοι:

Την Κυριακή 17 Αύγουστου τελέσθη στην Χαλκίδα και στο παρεκκλήσιον της Παναγίας του Μάνικα, οι γάμοι του κ. Ευστρατίου Κουκουσάκη από τόν Μαρμαρά και της θνίδος Εύδοκίας Μιχαήλ Χαλβατζή από τό Πραστείο, με παράυμφο την άνεψιά του γαμβρού θνίδα Μαρία, κόρη του κ. Καραπάλα και της κ. Κυριακίτσας τῷ γ. Κουκουσάκη.

Τό μυστήριον εύλόγησε ο Αρχιμανδρίτης του εκεί Ορφανοτροφείου της Παναγίτσας, συνιευρουργούτος και τῷ ένοριακού Ιερέως, παρασταμένων πολλών συγγενών και φίλων.

Μετά την στέψη παρέτέθη στους προσκεκλημένους πλουσιωτάτη τράπεζα στο πλαιοίν έξοχικό κέντρον «Ο Ταξίαρχης» και άκολούθησε διασκεδάσις με εύθυμία και κέφι Μαρμαρινό. Οι πιο παλαιοί θυμήθηκαν της χαράς τά τραγούδια, που προσέβδωσαν από γλέντι έξαιρετική όμορφιά, με κατακλειδί τό «Μάλαμα τό τριπέζι» και τό «άνασε τό φανυράκι». Και πράγματι έπρεπε να τό άνάτη γλέντι παρέτάθη μέχρις τργά την νύχτα.

Μετά τόν γάμο οι νεονύμφες κατευθύνθησαν στα Λουτρά της Αιδηφου για τόν μήνα του μέλιτος.

Τα «Μαρμαρινά Νέα» εύχονται ολόψυχα μακροήμερησιν και άνεφέλο ζωή στο εύτυχισμένο ζευγάρι Στρατή και Εύδοκίας, με τό όποιο τό συνδέον δεσμοί στενής φιλίας και ειλικρινούς άγάπης.

Ο κ. Έλευθέριος Πλακίδης από την Ικαρία και η θνίς Σουλτάνα Καπετάν Βασιλή (τῷ γ. Θεοδ. Ταυοτσόγλου, από τόν Μαρμαρά) έτέλεσαν στις 19 Ιουλίου τούς γάμους των στον

Συνοικισμό Νέας Έλβετίας Αθηνών. Θερμά συγχαρητήρια.

Θ. Α. Ταυοτσόγλου

-Γεννήσεις:

Η κ. Πασχαλιά Νικ. Ζωιοπούλου τῷ γ. Β. Εύθυμιάδη από τά Παλάτια, έγέννησε στις 7) 8)52 αγοράκι. Εύχόμαστε καλορρίζικα.

-Μνημόσυνα:

Στον 1. ναό της Παναγίας τελέσθη στις 10 Αύγουστου τό θμνο μνημόσυνο της Κυριακίτσας Σταύρου Καλαφάτη, από τόν Μαρμαρά.

Στις 17 Αύγουστου τελέσθη στον 1. ναό του Αγίου Ιωάννου τό 40μερο μνημόσυνο της Μαργιουρίτσας Προδρόμου Καραγιάννη, από τόν Μαρμαρά.

Και στα δύο μνημόσυνα παρευρέθησαν αρκετοί συμπατριώτες.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

-Θάνατοι:

Σε ηλικία 55 έτών άπέθανε στην Θεσσαλονίκη η Γαϊτανιώ Παναγιώτου Μιμηκοπούλου, τῷ γ. Δημητράκη Χαχόγλου από τόν Μαρμαρά. Καλή συμπατριώτισσα, λαμπρή σύζυγος και μητέρα φιλόστοργος η μεταστάσας έχαριε της άγάπης και έκτιμήσεως των συμπατριωτών και έκείνων που την ένγνώριζαν. Η κηδεία της έγινε τό μεσημεροχί πλήθος συμπατριωτών και φίλων της οικογενείας της, οι όποιοι και ένσόνδευσαν με καταφανή λύπη τή σορό της μέχρι τῷ τάφου. Τόν βαρυνθηδόντα σύζυγον τά τέκνα και λοιπούς οικείους της θερμά συλλυπούμεθα.

Ν. ΠΑΛΑΤΙΩΝ

-Γάμοι:

Ο κ. Ηλίας Λάσκαρη Μιχαλάκης και η θνίς Παρασκευούλα Μόσχου Φερμελεντζή και οι δύο από τό Νέα Παλάτια, έτέλεσαν στις 6) 8)52 τούς γάμους των στας Αθήνας.

-Γεννήσεις:

Η κ. Πελαγία Δημητρίου Αμπατζή (τῷ γ. Γεωργ. Χαλκούτσου) έγέννησε αγοράκι στις 6)7)52.

Η κ. Φωστήρα Εύδοξ. Δημητρίου (τῷ γ. Χρ. Μαυρίδου) έγέννησε δίδυμα αγοράκια στις 10)7)52.

Η κ. Μαρία Θωμά Καζαμία (τῷ γ. Νικ. Στρατικού) έγέννησε αγοράκι στις 23)7)52.

Η κ. Παναγιώτα Βασ. Μαρτινοπούλου (τῷ γ. Τρύφ. Νταγιαμά) έγέννησε αγοράκι στις 26)8)52 στο μαγειτήριον Ηλιάδου στας Αθήνας.

Στους εύτυχεις γονείς εύχόμαστε να τούς ζήσουν τά νεογέννητα.

-Βαπτίσεις:

Ο κ. Ευστράτιος Μαμής έβάπτισε τό αγορά-

κι του κ. Αποστόλου Τυρογαλά και της κ. Κατίνας (τῷ γ. Κωνστ. Παρίση) και τό όνόμασε Ανέστην. Στους εύτυχεις γονείς και τόν άνάδοχο εύχόμαστε να τούς ζήση τό νεοφώτιστο.

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑ

-Αρραβώνες:

Ο κ. Σταύρος Αποστ. Γκιζκής και η θ. Μενεξιδ Νικ. Κουτσάκη η Νικολαΐδη έβδωσαν άρραβώνα στις 6)7)52. Θερμά συγχαρητήρια.

-Γεννήσεις:

Η κ. Γιοσεμή Κυριάκου Στυλ. Κράντα, τῷ γ. Κ. Καραμπέλλα, έγέννησε αγοράκι στις 13)6)52.

Η κ. Έλένη Ιωάν. Στυλ. Ανδρέου, τῷ γ. Αποστ. Σφενδύλη, έγέννησε κοριτσάκι στις 14)7)52.

Η κ. Μαριάνθη Τρύφιδου Ιωάν. Αθανασιάδου, τῷ γ. Κ. Λειβαδιώτη, έγέννησε κοριτσάκι στις 16)7)52.

Στους εύτυχεις γονείς εύχόμαστε να τούς ζήσουν τά νεογέννητα.

-Βαπτίσεις:

Ο νεαρός Δημητράκης, υιός του κ. Αστερίου Κουτῷ από τη Θεσσαλονίκη, έβάπτισε στις 26)7)52 τό κοριτσάκι του κ. Αδάμ Κ. Λειβαδιώτη, όνομάσας αυτό Εύθαλία. Εύχόμαστε να τούς ζήση.

Πένθη:

Πάχουσα από καρδιακό νόσημα, άπεδήμησε προς Κύριον την 17)7)52 η σεβαστή δέσποινα και καλή συμπατριώτισσα μας Κοραλλία, χήρα Παντελή Καρροπούλου, από τόν Μαρμαρά. Η κηδεία της έγινε τό επομένη του θανάτου της επιβλητική και με συμμετοχή όλων των κατοίκων του Νέου Μαρμαρά. Τούς οικείους της θερμά συλλυπούμεθα.

Ν. ΚΟΥΤΑΛΗΣ

-Θάνατοι:

Σε ηλικία 79 έτών άπέθανε στη Ν. Κούταλη η πολύ καλή συμπατριώτισσα μας Διαλεχτή Παριανοῦ. Την κηδεία της σεβαστής γερόντισσας αρηκολούθησαν όλοι οι κάτοικοι Ν. Κούταλης, καθώς επίσης και τό 40μερο μνημόσυνο της, στο όποιο παρευρέθη και ο άνεψιός της κ. Δημήτριος Τσατσάδopoulos, ο όποιος ήλθε γι' αυτό τόν σκοπό στη Ν. Κούταλη από τόν Πειραιά. Τούς οικείους της θερμά συλλυπούμεθα.

ΣΩΚΡ. ΠΑΝΤΑΖΟΓΛΟΥ

Ν. ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗΣ

-Βαπτίσεις:

Η κόρη του συμπατριώτου κ. Σπύρου Πρισκονά έβάπτισε στο Νέα Ρόδα τό αγοράκι της άδελφής της Άνας και του κ. Κωνσταντίνου Καπάκη από τά Σκουπιά

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

ΤΟ ΝΕΟ Διοικητικό Συμβούλιο του Προκονησιακού Συνδέσμου φαίνεται πως έχει όλη τη διάθεσι να φανή αντίξιο των προσδοκιών των Προκονησιών, αν κρίνη κανείς απ' τις θαλάσσιες και τόσο έπιτυχείς έκδρομές που ώργάνωσε στο Σαρωνικό και από τη μεγάλη έκδρομή που έτοιμάζει για την Κυριακή 31 Αύγουστου στην Αγία Μαρίνα της Αίγινας. Στο σωστό δρόμο που χάραξε, εύχομαι να τόν συνεχίση με την ίδια διάθεσι και πατριωτικό πνεύμα.

Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ συμπατριώτης από την Κούταλη κ. Κλ. Κλώνης, έρωτηθείς από συντάκτη Πειραικής έφημερίδος άναφορικώς με τη διοργάνωσι ένετικών έορτών στον Πειραιά για την άνάπτυξη της τουριστικής κινήσεως, άπάντησε: «Σαν Πειραιώτης και έγω θα βοηθώ όσο μπορώ με τις Ικανότητες και πείρα που διαθέτω» κ.λ.π. Χαίρομαστε ξεχωριστά όταν διαβάζουμε για τη συμβολή συμπατριωτών μας στον πολιτισμό της πατρίδας, όπως είναι η όλη έργασια και συμβολή του σκηνοθέτη του Βασιλικού μας θεάτρου συμπατριώτη κ. Κλ. Κλώνη.

ΠΟΛΛΟΙ χωριανοί παίρνουν από τά Γραφεία του Οικοδομικού Συνεταιρισμού και ρωτούν για τό ποτέ, επί τέλους, θα γίνη η κλήρωσι των οικοπέδων. Τό ζήτημα, βέβαια, δεν είναι και τόσο εύκολο, όταν έχη κανείς να κάνη με τόν πολυπόδα της κρατικής γραφειοκρατίας που διυλιζει τόν κώνωπα και καταπίνει την κάμηλον.

ΘΑ μπορούσε να γίνη μια διανομή ύστερα από άπόφασι γενικής συνελεύσεως των συνταίρων. Αλλά διανομή ύποκειμένη σε άκώρωσι, μπερδεψιές και βάσανα, αφού θα γινόταν δίχως την προηγούμενη έγκρισι απ' τό άρμόδιο ύπουργείο του σχεδίου του νέου πραστείου. Ποιός όμως άναλαμβάνει τις εύθύνες μιας τέτοιας διανομής; Φυσικά κανείς και πολύ περισσότερο τό Δ. Σ. του Συνεταιρισμού. Όσοι άδημονοῦν, δεν έχουν παρά να πλησιάσουν τό Δ. Σ. και να τό βοηθήσουν για να ύπερπηδήση τά διάφορα έμπόδια, πράγμα που θάναι χίλιες φορές πιο ώφέλιμο, απ' την κριτική έκτός πραγματικότητας.

Τό Σκουπιά

καί τό όνόμασε Δημητράκη. Εύχόμαστε να τούς ζήση. Η κ. Έλένη Μάντη Συργιανού έβάπτισε τό αγοράκι του γαμβρού της κ. Νικήτα από τη Γαλλική και τό όνόμασε Στέλιο, τό όνομα της θείας του Στυλιανής Μαρτινάκη η Μουσκούλις. Εύχόμαστε να τούς ζήση.

Πρόσβληθεις από φυματιώδη μηνιγγίτιδα, άπέθανε στις 25 Αύγουστου σε ηλικία 16 έτών στην Θεσσαλονίκη, όπου είχε μεταφερθή από τούς οικείους του προς θεραπείαν, ο πρωτότοκος υιός του συμπατριώτου από τη Γαλλική Χαραλάμπους Ταρτούφ, Θεοδόσιος. Ο πρόωρος χαμός του έλύπησε όλους τούς κατοίκους της Αμμουλιανής. Τούς βαρυνθηδόντας γονείς του θερμά συλλυπούμεθα.

Στις 16 Ιουλίου άπέθανε η Σουλτάνα Ιωλιόυ, από τό Πασαλιμάνι. Την έκφορά της άκολούθησαν όλοι οι κάτοικοι της Αμμουλιανής. Τούς οικείους της θερμά συλλυπούμεθα.

ΜΑΡΙΑ ΡΟΔΟΚΑΛΑΚΗ

Συλλυπητήρια

Τόν αγαπητόν μου άδελφό Παναγιώτη Μιμηκοπούλο και τά τέκνα του θερμά συλλυπούμεθα για την άπώλεια της λατρευτής των συζυγου και μητρός ΓΑΪΤΑΝΙΩΣ.

Οικογένεια

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Β. ΚΟΝΤΑΚΗ Νέου Μαρμαράς, 18)8)52

ΣΥΣΤΗΣΑΤΕ ΘΕΡΜΑ

τά «ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ» στους συγγενείς και φίλους σας συμπατριώτας και έγγραφάτους συνδρομητάς. Τα «Μαρμαρινά Νέα» είναι τό μοναδικό μέσον συνδέσεως και έπαφής των άπανταχού Μαρμαρινών

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ειδοποιούμεν τούς ένδιαφερομένους ότι άναλαμβάνομεν τεχνικά έργα έκ ΜΠΕΤΟΝ-ΑΡΜΕΨόσης φύσεως

Από τούς πολ. μηχανικούς και έργολάβους άναλαμβάνομεν ΟΙΚΙΕΣ μονοπλόκ, ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ, ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ, ΓΕΦΥΡΕΣ κ.λ.π. την ξυλοτυπία, τόν σιδηροῦν όπλισμόν και τό χύσιμο μπετόν, με έξλιαν ιδιικήν μας φατούρα, ως ύπεργολαβία.

Πείρα είκοσιπενταετής Τέχνη άνεγνωρισμένης Ικανότητος Παραλαβή από έπιβλέποντά μηχανικόν ΘΕΟΦΑΝΗΣ Κ. ΒΟΥΤΣΑΣ & ΥΙΟΙ ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ ΑΡ. 5

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Φο. Ρουζβελτ 41 Μέν. Ηλ. Σταθμού.
Τηλ. 20-088-26.516 Τηλέφ. 41.438

ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ-ΣΚΑΦΩΝ-ΠΟΛΕΜΟΥ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ: ΠΥΡΟΣ - ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Έδρα: Αθήνα, Φο. Ρουζβελτ 41 • Τηλ. 20-088

Πρακτορεία εις όλας τας πόλεις της Ελλάδος

Υπέροχο χρέος και καθήκον όλων μας είναι να κρατήσουμε άσβεστο για πάντα το ιερόν φως του Μαρμαρινού Τύπου, που πραγματοποιήθηκε στην έννοια των «ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ» αποτελεί το πιο γλυκό μήνυμα της Μητέρας Πατρίδας στα ξενιτεμένα παιδιά της

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΑ 30 ΧΡΟΝΙΑ (1922-1952) ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ ΜΑΣ

Ο ΜΟΡΓΕΝΤΗΑΥ για τους πρόσφυγες

Ο Μοργκεντάου, πρώτος Πρόεδρος της 'Επιτροπής 'Αποκαταστάσεως Προσφύγων (Ε.Α.Π.) και πρεσβευτής των 'Ηνωμένων Πολιτειών στην Κων/πολι, κατά την πρό του έκπατρισμού μας περίοδο, γράφει τα εξής επιγραμματικά για τους πρόσφυγες, στο βιβλίο του «I WAS SENT TO ATHENS»:

«Δεν κάρησαν, αφού ήρθαν στην 'Ελλάδα, να κλάψουν τα παιδιά τους και τους γαμπρούς των. Γίνηκαν οι γέροι, 10 και 20 χρόνια νεώτεροι και με επιτυχία αναπλήρωσαν τα χαμένα μέλη της οικογένειάς τους. 'Ιδιαίτερη τιμή θάπρεπε να δοθῆ στις νέες γυναίκες. 'Ο ηρωϊσμός τους ήταν καταπληκτικός. Αυτό έδειχνε από τι ύψος ήταν καμωμένος ο λαός αυτός. Δεν υπέκυψαν στον πειρασμό μερικών αχρείων της κοινωνίας που γυρόφεραν τα στρατόπεδα για να παρασύρουν εκείνα τα τέλεια κορίτσια στα κέντρα ήδονης.

Πολλά απ' αυτά τα κορίτσια, έχοντας για μόνο έφοδιο τα χέρια τους, κράτησαν οικογένειες από τρία και περισσότερα μέλη. 'Εργάζονται σε κάθε δουλειά που εύρισκαν στα καταστήματα, στα εργοστάσια, υπηρέτησαν σε σπίτια ή ράβαν και κεντούσαν στις παράγκες τους... Οι πρόσφυγες δεν ζητούσαν ποτέ φιλανθρωπία, αλλά μόνο δουλειά. Δουλειά! Ήταν η μοναδική κραυγή τους».

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΙΣΑ

ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΟΥ
ΚΙΝΗΤΗ ΚΑΙ ΑΚΙΝΗΤΟΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

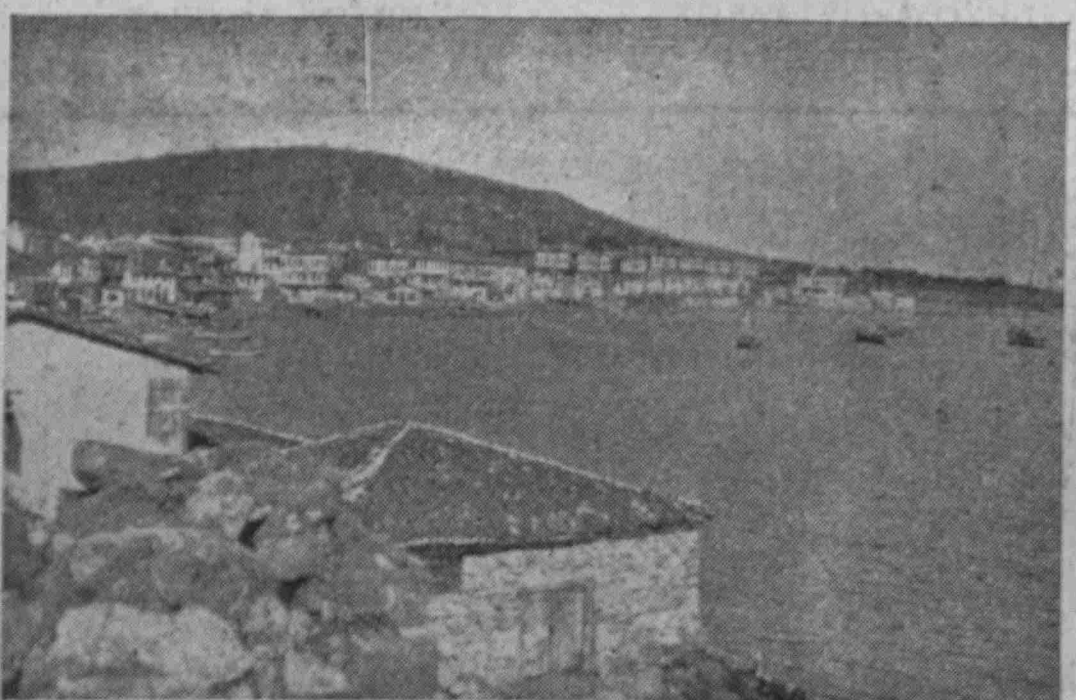
Κατά πληροφορίες που μας δόθηκαν από την Διεύθυνση 'Ανταλλαγής του υπουργείου Προγίαιας, η αξία της εγκαταλειφθείσης κινήτης και ακινήτου περιουσίας στην 'Εκκλησιαστική 'Επαρχία Προικοννήσου, ανέρχεται στο ποσόν των 2.170.397,00 λιρών 'Αγγλίας.

Η αξία αυτή δεν είναι η δηλωθείσα από τους δικαιούχους, αλλά η εκτιμηθείσα από τις διάφορες εκτιμητικές 'Επιτροπές. Στο ποσόν των 2.170.397,00 λιρών δεν συμπεριλαμβάνεται η μεγάλη περιουσία των 55 'Εκκλησιών και Μονών της 'Επαρχίας Προικοννήσου, ως και των 14 Σχολών της και άλλων Κοινοτικών 'Ιδρυμάτων.

Βάσει των στοιχείων που μας έδωσε η Διεύθυνση 'Ανταλλαγής, η παραπάνω ιδιωτική περιουσία κατανέμεται κατά Κοινότητα ως εξής:

Κοινότης	'Αξία ακινήτος	'Αξία κινήτη	Σύνολον
Μαρμαρά	312.511.00	86.846.00	399.357.00
Γαλλικής	176.282.00	25.091.00	201.373.00
Παλατιών	171.212.00	9.001.00	180.213.00
'Αφθόνης	121.987.00	37.833.00	159.820.00
Πραστείου) Κλαζακίου (192.641.00	18.130.00	210.771.00
Πασαλιμανιού	207.779.00	62.328.00	270.107.00
'Αλώνης	102.331.00	51.165.00	153.496.00
Σκουπιών	67.638.00	33.819.00	101.457.00
Χουχλιών	49.868.00	10.920.00	60.788.00
Βώρυ	62.016.00	7.126.00	69.142.00
'Αφυσίας) Κούταλης (145.225.00	218.648.00	363.873.00
Σύνολον	1.609.490.00	560.607.00	2.170.397.00

ΤΑ ΜΕΡΗ ΠΟΥ ΑΦΗΣΑΜΕ

Η όμορφη Κούταλης — η πανεύμορφη νυφούλα της θάλασσας του Μαρμαρά

'Ο Ναός του 'Αγίου Νικολάου 'Αρτάκης, δείγμα των λαμπρών 'ιδρυμάτων, που αφήσαμε στα μέρη μας

ΜΕΤΑΞΥ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΔΡΑΜΑ

Τὰ πρώτα χρόνια μετά τὸν έκπατρισμό

('Απόσπασμα από ανταπόκριση του ΜΙΧΑΗΛ ΡΟΛΑ στο «'Ελεύθερον Βήμα» της 27ης Αυγούστου 1925)

... Η προσφυγική τραγωδία συνεχίζεται και εις το 'Αίγιον, όχι βέβαια εις την έκτασιν των Πατρών, αλλά πάντως και εδώ υποφέρουν από την έλλειψιν μονίμου κατοικίας. 'Ας παρακολουθήσωμε λοιπόν κι' εδώ το δράμα των. 'Εις το 'Αίγιον εν συνόλω υπάρχουν περί τας 2000 πρόσφυγες, γυναίκες και όρφανά κατά το πλείστον, οι οποίοι κατονομάζονται από τις Π. Φώκες, την 'Αρτάκη και το Πασαλιμάνι της Προποντιδος. 'Απέναντι του σιδηροδρομικού σταθμού 'Αγίου έχουν εγκατασταθῆ εις ξόλινα πταπήγματα 150 άτομα, των οποίων η υγιεινή κατάσταση είναι ατόχρημα τραγική. 'Εις τόν καταυλισμόν αυτόν έμετρησα κατά την ημέραν της επισκέψεώς μου περί τα δέκα μικρά παιδιά άρρωστα, φλογισμένα από τόν πυρετόν, όπως επίσης και έπτα γυναίκες. Μία εξ αυτών ήτο

έτοιμοθάνατος. 'Εις την αποθήκην Κούμση παραμένουν 134 άτομα. Η κατάσταση των είναι άθλια από πάση απόψεως. 'Ολοι συμψύρονται ανακατωμένοι άνδρες, γυναίκες, παιδιά, υγιείς και άρρωστοι. Το άποχωρητήριο των, ένα ξόλινο έρειπωμένον παράπηγμα, εύρισκεται εις την θάλασσαν, αλλά είναι άδύνατον την ημέραν αι γυναίκες να το χρησιμοποιήσουν, διότι είναι άνοικτόν, έρειπωμένον έπαναλαμβάνω, και κινδυνεύουν να εύρεθούν αιφνιδίως εις την θάλασσαν. 'Εις τόν Ιον γυμνάσιον, εις μίαν τραγικήν μάζαν, παραμένουν 39 άτομα, εις τόν Ιον ελληνικόν σχολειόν και εις τὰ υπόγεια-αυτοῦ 25 άτομα, εις τόν υπόγειον Σκουτζου 32 άτομα. Το υπόγειον Σκουτζου είναι ανάλογον με τόν περίφημον προσφυγοδόγον υπόγειον του Στρουμειού

έν Πάτραις. 'Αλλ' ότι αποτελεί τόν κορύφωμο της τραγικότητος, αυτό είναι η έρειπωμένη οικία Πετμεζά, εις την οποίαν παραμένουν 100 άτομα, γυναίκες κατά τόν πλείστον, διότι οι άνδρες και οι προστάται άφησαν τὰ κόκκαλα των εις την Τουρκίαν. Καί διά να κατανοηθῆ η τραγική κατάσταση των αναφέρω ότι επί 100 ατόμων εις τόν άνωτέρω καταυλισμόν υπάρχουν μόνον δέκα άνδρες, και αυτοί γέροντες οι περισσότεροι, άνίκανοι προς εργασία.

Τό εύτύχημα είναι ότι σχεδόν όλες οι γυναίκες εργάζονται εις τας αποθήκας των σταφίδων κατά τούς μήνας Αυγούστου, Σεπτεμβρίου και 'Οκτώβριον και έκ της εργασίας αυτής ανακούφίζονται κάπως. Το ήμερομισθιον τόν όποιον πέρνουν δεν άρκει βεβαίως για να δημιουργήση την νέαν εύτυχίαν,

άλλ' επί τέλους είναι κάτι, όταν κάθε βδομάδα ήμπορούν να σύγκέντρώσουν ένα μικρόν ποσό. Βεβαίως οι πρόσφυγες ανακουφίζονται από την εργασία της σταφίδος, αλλά τόν ανάγκη να σημειωθῆ ότι εάν δεν εύρισκοντο εις τόν 'Αίγιον αι γυναίκες των προσφύγων, άσφαλώς ό καθαρισμός των σταφίδων θά ήτο προβληματικός, διότι τὰ κορίτσια των κατωτέρων οικογενειών των έντοπιών κατά τόν πλείστον δεν εργάζονται πλέον εις τας αποθήκας, όπως εργάζοντο εις τόν παρελθόν, διότι ήλλαξαν από έτών αι οικονομικά συνθήκαι.

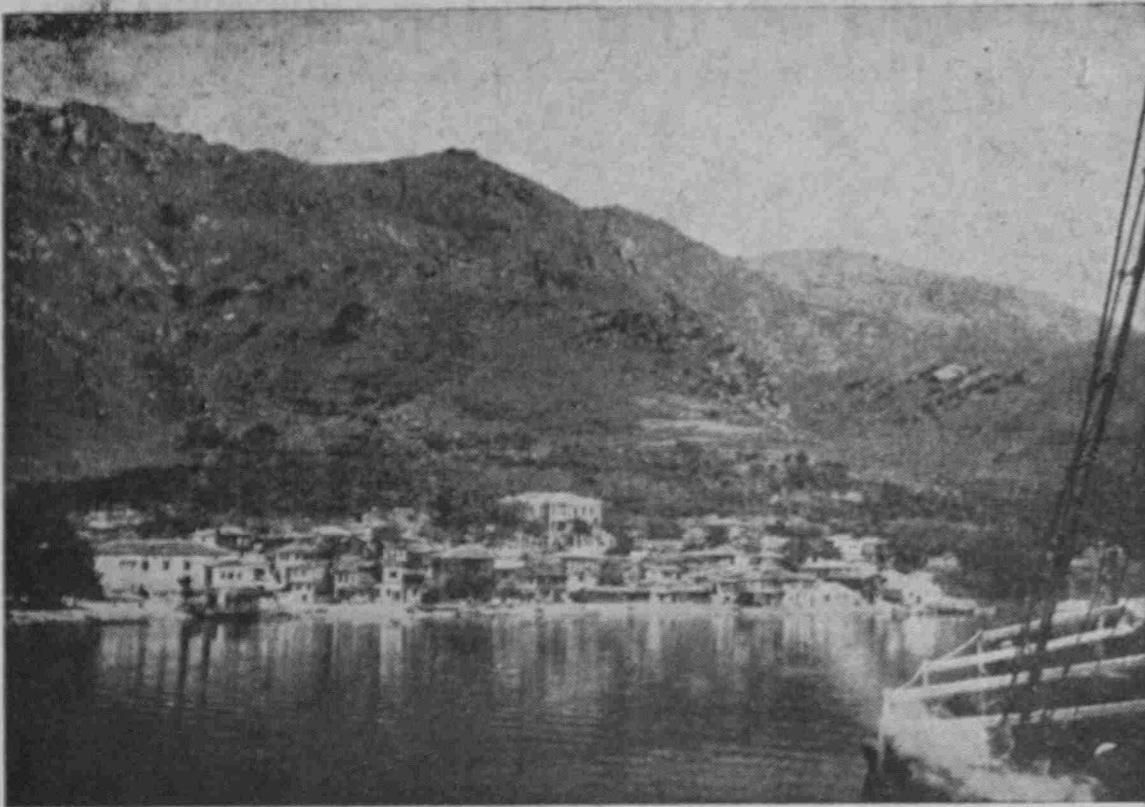
'Ο σταφιδέμπορος κ. Σπύρος Μαθίας μου έλεγε με τόν ειλικρινέστερον τρόπον ότι η προσφυγία έλυσε ένα από τὰ σπουδαιότερα εργατικά ζητήματα της σταφίδος κατά την έποχην της έπεξεργασίας και της συσκευήτων εις τας αποθήκας.

ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΜΙΑ ΣΤΕΓΗ, ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Μερόνυχτα δόλοκληρα στους δρόμους, καρτερικά περιμένουν τόν Κρίτος να τούς στεγάσῃ σε κανένα υπόγειο ή σε καμμιά αποθήκη

ΤΑ ΜΕΡΗ ΠΟΥ ΔΦΗΣΑΜΕ

Ο χιλιотραγουδημένος Μαρμαράς, τὸ καμάρι τῆς Προποντιδῶς

Στῶν μαγεμένων του βουνῶν τὰ μαρμαρένια πλάγια, γλυκολαλοῦνε πέρδικες, κλαίει ἡ κουκουβάγια
Ἡ ἀσημένια θάλασα μ' ἀφρούς τον περιζῶνει, κι' ὁ οὐρανὸς μὲ τ' ἀστρα του τὸν χρυσοστεφανῶνει...

Τὸ περίφημο «τσαϊρι» τῆς Γαλλιμῆς

Στ' ἀγαπημένο μου χωριὸ ὄλο χαρὸς καὶ γέλια. Στ' ἀλώνια τραγουδιῶν φωνές, ξεγάντωμα στ' ἀμπέλια
Κι' ὅταν χορεύει ἡ λεβεντιά, τῆς Πασχαλιᾶς τῆ μέρα, γλυκολαλοῦν τὰ ὄργανα καὶ κελαδεῖ ἡ φλογέρα

Ἄφθονη 8 Σεπτεμβρίου 1920: Ὅταν ἡ γαλανόλευκος κυμάτιζε στὰ χωριά μας

Πατρίδα μου περφηγῆ, Ἄφθονι ἀγαπημένο, ποῦ κάποια μέρα σ' ἀφησα κι' ἔφυγα δίχως δάκρυ
ἂν ἤξευρες στὸ χῶμα σου, τ' ἀγγὼ καὶ ἀγιασμένο, πῶς λαχταρῶ ὁ ναυαγὸς ν' ἀράξῃ σὲ μιά ἀκρῆ

Τὰ Παλάτια τοῦ Μαρμαρά, περίφημα στὴν ἀρχαιότητα καὶ τὴ σημερινὴ ἐποχῆ, γιὰ τὰ λατομεῖα των λευκοῦ μαρμαροῦ

Πατρίδα μου γλυκειά, πόσα χρόνια εἶναι ποῦ σ' ἔχασα, κι' ὅμως δὲ σὲ ἔχασα.
Πόσα χρόνια! κι' ὅμως μοιάζει χτές σὰ νὰ εἶμουν ἐκεῖ πέρα' κι' ἀπ' το νοῦ μου δὲ σε βιάζω μῆτε νύχτα μῆτε μέρα.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

«Ἀγαπῶ τοὺς πρόσφυγας ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου. Διὰ τὴν εὐτυχίαν τους ἀφιέρωσα ὅλην τὴν ζωὴν μου. Τὰ τριάντα χρόνια τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς εὐρίσκουν ἤδη τὴν Ἑλλάδα μόλις ἀναγεννωμένην ἀπὸ τὰ εἰρήνια μιᾶς ἄλλης καταστροφῆς: τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Τὸ ἠθικὸν τοῦ ἔθνους σήμερον εὐρίσκεται εἰς πολὺ ὑψηλότερον ἐπίπεδον ἀπὸ ὅ,τι κατὰ τὰς τραγικὰς ἡμέρας τοῦ 1922. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ὅλην οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν συγκρότησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦτο ἐν πολλοῖς ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι εἰς τὸν ὀργανισμόν τῆς ἐνεσωματώθησαν τὰ σφριγηλὰ κύτταρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μικρασίας, τῆς Προποντιδῶς, τοῦ Πόντου καὶ τῆς Θράκης».

Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ὉΡΘΟΚΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΟΥ - ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1905

Κωμόπολις ἢ Χωριόν	Ἕλληνας	Τοῦρκοι	Ἑβραῖοι	Ἐκκλησιαστικὴ	Ἱερεῖς	Ἀρρενεὺς	Τῆς	Διδάσκαλοι	Μαθηταὶ	Προσφύγη	Τῆς	Διδάσκαλοι	Μαθηταὶ	Προϋπολογισμὸς Σχολείων εἰς Λ. Τ.Χρ.		
														Ἄρ.	Θηλ.	
Μαρμαρῶς	3560	280	250	4	4	1	6	3	156	1	3	1	80	65	30	95
Πραστεῖο	2600	—	—	2	3	1	4	2	110	1	4	2	70	55	35	90
Ἄφθονη	2030	—	—	1	2	1	4	1	50	1	3	1	40	30	15	45
Παλάτια	3000	—	—	4	3	1	4	1	40	1	3	1	30	30	15	45
Γαλλιμῆ	2145	—	—	2	2	1	4	2	70	1	3	1	28	60	20	80
Κλαζάκι	160	—	—	1	1	1	2	1	25	—	—	—	—	12	—	12
Κούταλις	2607	—	—	3	3	1	6	2	110	1	3	1	50	60	20	80
Ἄφυσιά	870	—	—	2	3	1	4	2	80	1	3	1	35	60	25	85
Πασαλιμάνι	1000	—	—	1	2	1	3	1	70	—	—	—	—	35	—	35
Ἄλώνη	1100	—	—	1	2	1	3	1	60	—	—	—	—	30	—	30
Σκουπιὰ	970	—	—	2	4	1	3	1	60	—	—	—	—	30	—	30
Χουχλιά	610	—	—	1	2	1	3	1	60	—	—	—	—	25	—	25
Βῶρυ	715	55	—	2	2	1	3	1	55	—	—	—	—	25	—	25

Καίτοιχοι: 21.952 (Ἕλληνας 21.367, Τοῦρκοι 335, Ἑβραῖοι κ.λ.π. 250).

Ἐκκλησιαστικὴ: 26. Ἱερεῖς 33. Μοναὶ καὶ παρεκκλήσια 29. Μοναχοὶ (;)

Σχολεῖα: 19 (ἄρρενων 13, θηλέων 6). Διδάσκαλοι: Ἀρρενες 19, θήλειες 8

Μαθηταὶ: 1.141 (ἄρρενες 808, θήλειες 333).

Προϋπολογισμὸς Σχολείων εἰς λίρας Τῦρκικας χρυσᾶς 655.

ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ

ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1919-1922

Κοινότης Μαρμαρά

- 1) Νέστορ Τασ. Νεστορίδης

Κοινότης Γαλλιμῆς

- 1) Χαράλαμπος Ζερμπούλης
- 2) Βασίλειος Εὐστρατίου
- 3) Κωνστ. Θ. Κωνσταντάκης
- 4) Βασίλειος Γιωγαλάς
- 5) Σεραφεῖμ Μητράκης
- 6) Γεώργιος Μαστρογιώργης
- 7) Φώτιος Καλεγιώργης

Κοινότης Παλατίων

- 1) Μαργαρίτης Ξενοφῶν
- 2) Ἀράκης Λαμπῆς
- 3) Κωνσταντῖνος Μαθράκας
- 4) Εὐάγγελος Σημιτοῦς
- 5) Γεώργιος Σταυρινός

Κοινότης Χουχλιῶν

- 1) Βαλάσσης Μ. Βαλάσσης

Κοινότης Πασαλιμανιοῦ

- 1) Συμεὼν Κουμούζης
- 2) Ἀπόστολος Καραγιάννης
- 3) Λάζαρος Πορτοκάλλης
- 4) Κοσμάς Μανωλίδης
- 5) Κανάκης

Κοινότης Ἀλώνης

- 1) Σκουλῆς Σκουλίδης
- 2) Φωκ. Δροσινός
- 3) Περ. Καλαμπούκης

Κοινότης Βῶρυ

- 1) Γιαννάκης Αὐγερινός

Κοινότης Κούταλης

- 1) Μικὲς Ἀναγνώστου
- 2) Λάμπρος Μιχαήλ
- 3) Στέλιος Ἀλήμονος
- 4) Ἐμμ. Τούλης

Καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα ἐκείνων ποὺ ἔπασαν ἡρωικὰ μαχόμενοι γιὰ τὴν Πατρίδα κατὰ τὶς πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις τῶν ἐτῶν 1919—1922. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ τραυματίαι, καὶ ἀνάπηροι, ὅπως καὶ ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς συμπατριωτῶν μας, ποὺ πέθαναν στὴν ἐξορία κατὰ τοὺς σκληροὺς χρόνους τῶν ἐκτοπισμῶν (1915—1918). Καὶ αὐτῶν τὰ ὀνόματα δικαίως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναγραφῶν στὴν παρούσα στήλη, γιὰτὶ καὶ αὐτῶν ἡ ζωὴ δόθηκε θυσιᾶ γιὰ τὴν Πατρίδα. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχουμε πληρεῖς ὀνομαστικούς καταλόγους καὶ χῶρο ἀρκετὸ γιὰ τὴ δημοσίευσή τους, ἀρκούμεθα σὸ νὰ ἀναφεροῦμε τὸν ἀριθμὸ τους κατὰ κοινότητα:

ΝΗΣΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ

1) Κοινότης Μαρμαρά	600
2) » Γαλλιμῆς	350
3) » Παλατίων	600
4) » Ἄφθονης	300
5) » Πραστεῖοῦ	350
6) » Κλαζακιοῦ	350

ΝΗΣΟΥ ΑΛΩΝΗΣ

1) Κοινότης Πασαλιμανιοῦ	500
2) » Ἀλώνης	700
3) » Σκουπιῶν	800
4) » Χουχλιῶν	300
5) » Βῶρυ	300

ΝΗΣΟΥ ΚΟΥΤΑΛΕΩΣ

- 1) Κοινότης Κουτάλεως
 300 |

ΝΗΣΟΥ ΑΦΥΣΙΑΣ

- 1) Κοινότης Ἀφυσιάς
 300 |

Παλάτια

Φωτογραφία τοῦ Ν.Κ.Ε.Τ. ΛΑΜΙΑΣ

Πατρίδα μου γλυκειά, πόσα χρόνια εἶναι ποῦ σ' ἔχασα, κι' ὅμως δὲ σὲ ἔχασα.
Πόσα χρόνια! κι' ὅμως μοιάζει χτές σὰ νὰ εἶμουν ἐκεῖ πέρα' κι' ἀπ' το νοῦ μου δὲ σε βιάζω μῆτε νύχτα μῆτε μέρα.

Ἐφυγα καὶ μᾶς δεχτήκαν ξένες χώρες, ξένοι τόποι·
μείναμε δίχως πατρίδα, κι' ἔρμη ἐσὺ
[δίχως ἀνθρώπων]

Ο ΑΝΤΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

«Αποτελεί πράγματι ένα σταθμόν εις την ιστορικήν πορείαν του Έθνους ή συμπλήρωσις μιᾶς τριακονταετίας ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῶν προσφύγων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἠνώθη ὑπὸ συνθήκας δραματικᾶς, ἀλλ' ἡ ἔνωσις του ἐπέφερε τὸ θαῦμα τῆς ἀναδημιουργίας. Τὴν ἀπὸ αἰῶνων φυλετικὴν ἐνότητα ἠκολούθησεν ἡ ψυχικὴ ἐνότης τοῦ γηγενοῦς καὶ τοῦ προσφυγικοῦ στοιχείου μέσα εἰς τριακονταετη περίοδον δοκιμασίας καὶ μόχθου, ἀλλὰ καὶ κοινῆς προσπαθείας, κοινου ἄθλου καὶ κοινῶν ευχῶν.
Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΕΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Μαρμαράς

Οι κάτοικοι του Μαρμαρά, μεταναστεύσαντες στην Ελλάδα μετά την Μικρασιατική καταστροφή, εγκατεστάθησαν κατ' αρχήν στη Λίμνη (Εύβοια) και την Χαλκίδα, κατόπιν δὲ στην χερσόνησο Σιθωνίας τῆς Χαλκιδικῆς, ὅπου ἴδρυσαν τὸν Νέο Μαρμαρά.

Ὁ Ν. Μαρμαράς ἀποτελεῖ ἰδίαν Κοινότητα, μετὰ τὸ ὄνομα «Κοινότης Ν. Μαρμαρά», ὑπαγομένην εἰς τὴν ἐπαρχία Χαλκιδικῆς τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς. Ἐχει δικό του ταχυδρομεῖο, σταθμὸ χωροφυλακῆς, λιμενικὴ ἀρχή, σχολεῖο καὶ ἐκκλησία.

Παλάτια

Οἱ Παλατιανοὶ μετὰ τὸν ἐκπατρισμὸν ἐγκατεστάθησαν κατ' ἀρχὴν ἐν Χαλκίδᾳ, κατόπιν δὲ, τὸ 1924, ἴδρυσαν ἐν τῇ Σκάλα Ὠρωποῦ τὰ Νέα Παλάτια, ποῦ ἀποτελοῦν ἰδίαν Κοινότητα, ἡ ὁποία κατ' ἐπανάληψιν ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς γιὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν διοικητικὴν τῆς τάξιν. Ἐχει δικό της ταχυδρομικὸ γραφεῖο μετὰ τὴν σφραγίδα «Νέα Παλάτια» καὶ ἐκκλησία. Τὸ σχολεῖον τῆς εἶναι κοινὸν μετὰ τῆς γειτονικῆς κοινότητος Σκόλας Ὠρωποῦ.

Ἀφθὸνῃ

Οἱ Ἀφθονιάτες εὐθὺς μετὰ τὸν ἐκπατρισμὸν στεγάσθησαν τὸ πρῶτον προσωρινῶς ἐν οἰκήματι τοῦ Μετοχιῦ Πυργαδίκια Χαλκιδικῆς. Στὸ Μετόχι τοῦτο, ποῦ ἀνήκει ἐν τῇ ἐραμῇ Δοχειαρίου Ἁγίου Ὄρους, παρέμειναν δύο περίπου χρόνια καὶ κατόπιν ἴδρυσαν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Δημήτριᾳ τῆς Χαλκιδικῆς τὴν Νέα Ἀφθὸνῃ. Συνοικισμὸς ἀπὸ 75 σπιτία στεγάζει ἰσάριθμοις οἰκογένειαις Ἀφθονιατῶν, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται μετὰ τὴν γεωργίαν, ἐλαιοκομίαν, κτηνοτροφίαν, ἀλιείαν κ.λ.π. Οἱ λοιποὶ Ἀφθονιάτες εἶναι ἐγκατεστημένοι ἐν Ἀθήναις, Πειραιᾷ, Θεσσαλονίκῃ καὶ ἄλλαχοῦ.

Πραστεῖο

Οἱ Πραστεῖτες, μεταναστεύσαντες κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ἐν τῇ Ἑλλάδᾳ, ἐγκατεστάθησαν 50 περίπου οἰκογένειαις ἐν τῇ Ἀμάρονθῳ (Εύβοια), οἱ δὲ ὑπόλοιποι ἐν Χαλκίδᾳ, τὸν Πειραιᾷ, τὰς Ἀθήναις καὶ ἄλλαχοῦ.

Γαλλιμῃ

Οἱ Γαλλιμητες, ἐγκατασταθέντες τὸ πρῶτον εὐθὺς μετὰ τὸν ἐκπατρισμὸν ἐν τῇ Πάρῳ, κατόπιν δὲ ἐγκατεστάθησαν ἐν τῇ Εύβοια ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Χαλκιδικῆς, ὅπου ἐν τῇ διαστάσει ἔχουσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ 150 συμπατριώτας τῶν, ἐξήτησαν ἐνλίπον χρόνον νέα ἐγκατάστασις ἐν τῇ βιομηχανικῇ Ἐλευσίᾳ. Ἐπειδὴ ὁμοῦ καὶ ἐκεῖ ἡ κατάστασις δὲν ἦτο αὐτῇ ποῦ ἐπιθυμοῦσαν, ἀρχισαν νὰ ἀναζητοῦν νέον καταλληλότερον μέρος γιὰ τὴν ὀριστικὴν διαμονὴν τῶν. Τελικὰ κατέληξαν νὰ ἐγκατασταθοῦν 150 οἰκογένειαις ἐν τῇ νήσῳ Ἀμμουλιανῇ τῆς Χαλκιδικῆς, ὅπου συνέστησαν μετὰ μιᾶς μεγάλης μερίδας Πασσαλιμανιωτῶν τὴν Κοινότητα Ἀμ-

μουλιανῆς, καὶ 50 οἰκογένειαις ἐν τῇ Ἐρέτρᾳ τῆς Εύβοιας. Οἱ ὑπόλοιποι ἐγκατεστάθησαν ἐν Ἀθήναις καὶ τὸν Πειραιᾷ, μερικοὶ δὲ παρέμειναν ἐν τῇ Ἐλευσίᾳ.

Κλαζάκι

Οἱ Κλαζακινοὶ, μεταναστεύσαντες ἐν τῇ Ἑλλάδᾳ μετὰ τὸν ἐκπατρισμὸν κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν, ἐγκατεστάθησαν ἄλλοι ἐν τῇ Νέῳ Μαρμαρά, ἄλλοι ἐν τῇ Ἀμμουλιανῇ καὶ ἄλλοι ἐν ἄλλοις προσφυγικῶν συνοικισμοῦς μετὰ συμπατριώτας ἢ ξένους.

Ἀλώνῃ — Πασαλιμάνι

Οἱ Ἀλωνιάτες καὶ Πασαλιμανιώτες, μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν, κατέφυγον ἐν τῇ Αἴγιον, ὅπου τὸ πρῶτον ἐγκατεστάθησαν προσωρινῶς ἐν ἀποθήκῃς, σχολείᾳ καὶ ἄλλοις ἐπιτεταγμένοις ἀπὸ τὸ Κράτος οἰκήματι. Ἀργότερα ἄλλοι ἐγκατεστάθησαν ἐν τῇ Αἴγιον παρὰ τὸ Ἱερόν Ἱδρυθῆντα συνοικισμὸν Ἱεμένης, ἄλλοι ἐν τῇ νήσῳ Ἀμμουλιανῇ κατὰ τὸν Πύργον Χαλκιδικῆς.

Βόρειοι

Οἱ Βορεινοὶ, μετὰ τὸν ἐκπατρισμὸν, ἐγκατεστάθησαν 50 οἰκογένειαις ἐν τῇ Αἴγιον, 20 ἐν τῇ Ζηροπόταμῳ Χαλκιδικῆς, 40 ἐν τῇ Μήθυμῳ (Μόλυβο) Λέσβου, οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τῇ Μυτιλήνῃ, Θεσπικῇ, Λαύριῳ, Βόλῳ, Ἀθήναις κ.λ.π.

Χουχλιά

Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν οἱ Χουχλιῶτες ἐγκατεστάθησαν ἐν τῇ Αἴγιον, 20 ἐν τῇ Σίγγῃ τῆς Μυτιλήνης. Ὅλιγα χρόνια ὕστερα, ἀπὸ ἐπαγγελματικῆς ἀνάγκης πολλῆς οἰκογένειαις διεσπάρθησαν ἐν διαφόροις παράλιαις Ἑλληνικῆς πόλεως καὶ ἐν παντί ἐν τῇ Πειραιᾷ, ὅπου ὑπάρχουν εὐνοϊκότερες συνθήκαι γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ναυτικῶν τῶν ἐργασιῶν (ναυλώσεις, φορτώσεις κ.λ.π.)

Σκουπιᾷ

Οἱ Σκουπιῶτες, μεταναστεύσαντες ἐν τῇ Ἑλλάδᾳ κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν, ἐγκατεστάθησαν 20 οἰκογένειαις ἐν τῇ Αἴγιον, 20 ἐν τῇ Μόλυβῳ Μυτιλήνης, 15 ἐν τῇ Λήμνῳ, 10 ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἐν τῇ Βόλῳ, Καβάλλᾳ, Δεδέαγατῆς κ.λ.π.

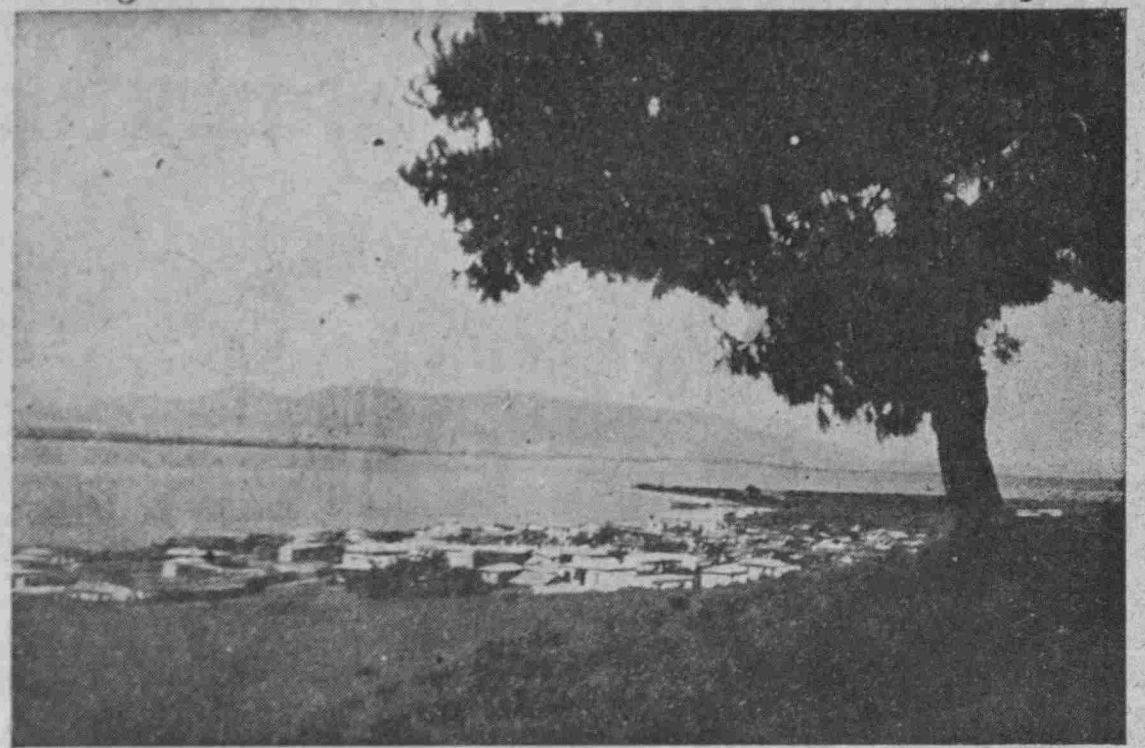
Ἀφυσία

Οἱ Ἀφυσιοί, μετὰ τὸν ἐκπατρισμὸν, μὴ κατορθώσαντες νὰ ἴδρυσουν ἴδιον συνοικισμὸν, ἐγκατεστάθησαν οἱ περισσότεροι ἐν τῇ Συκίᾳ τῆς Χαλκιδικῆς, οἱ δὲ ὑπόλοιποι διεσκορπίσθησαν ἐν διαφόροις μέρει τῆς Ἑλλάδος.

Κούταλις

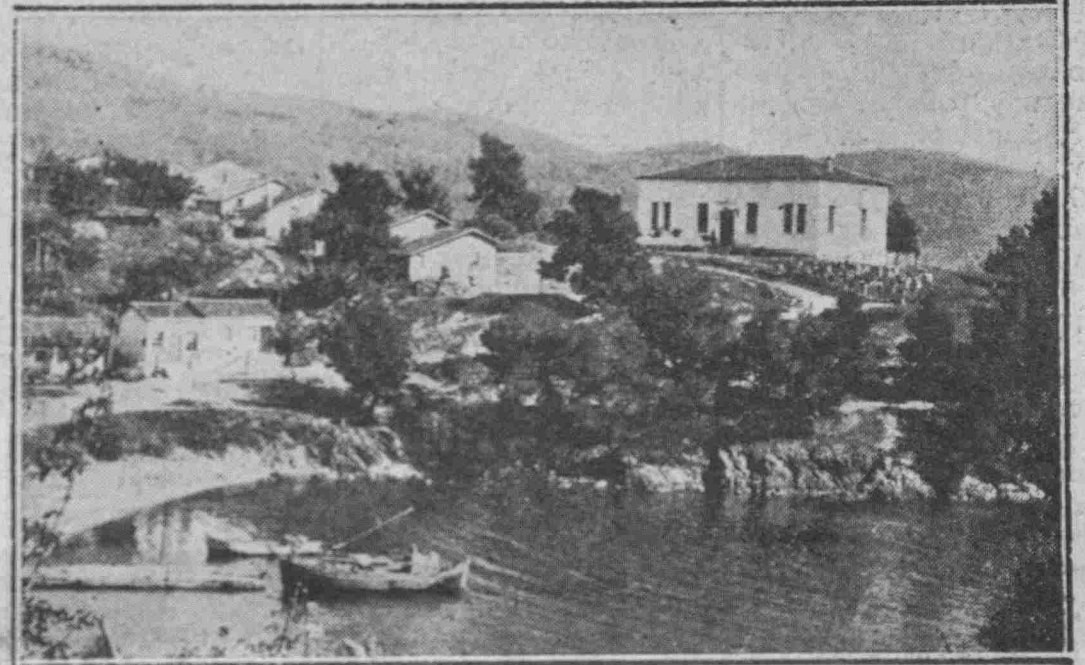
Οἱ Κουταλινοὶ, μεταναστεύσαντες ἐν τῇ Ἑλλάδᾳ μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν, ἐγκατεστάθησαν ἀρχικῶς ἐν τῇ Λήμνῳ, τῇ Λαύριῳ, τῇ Θεσσαλονίκῃ καὶ ἄλλοις παράλιαις πόλεως τῆς Ἑλλάδος. Τὸ 1926 ἴδρυσαν ἴδιον συνοικισμὸν παρὰ τὴν κοινότητα Περσπεράγου Λήμνου, μετὰ τὸ ὄνομα «Κοινότης Νέας Κουτάλειως». Ἡ Νέα Κούταλις ἔχει δικό της Σχολεῖον, ἐκκλησία καὶ ὑδραγωγεῖον.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΜΑΣ ΕΣΤΙΕΣ

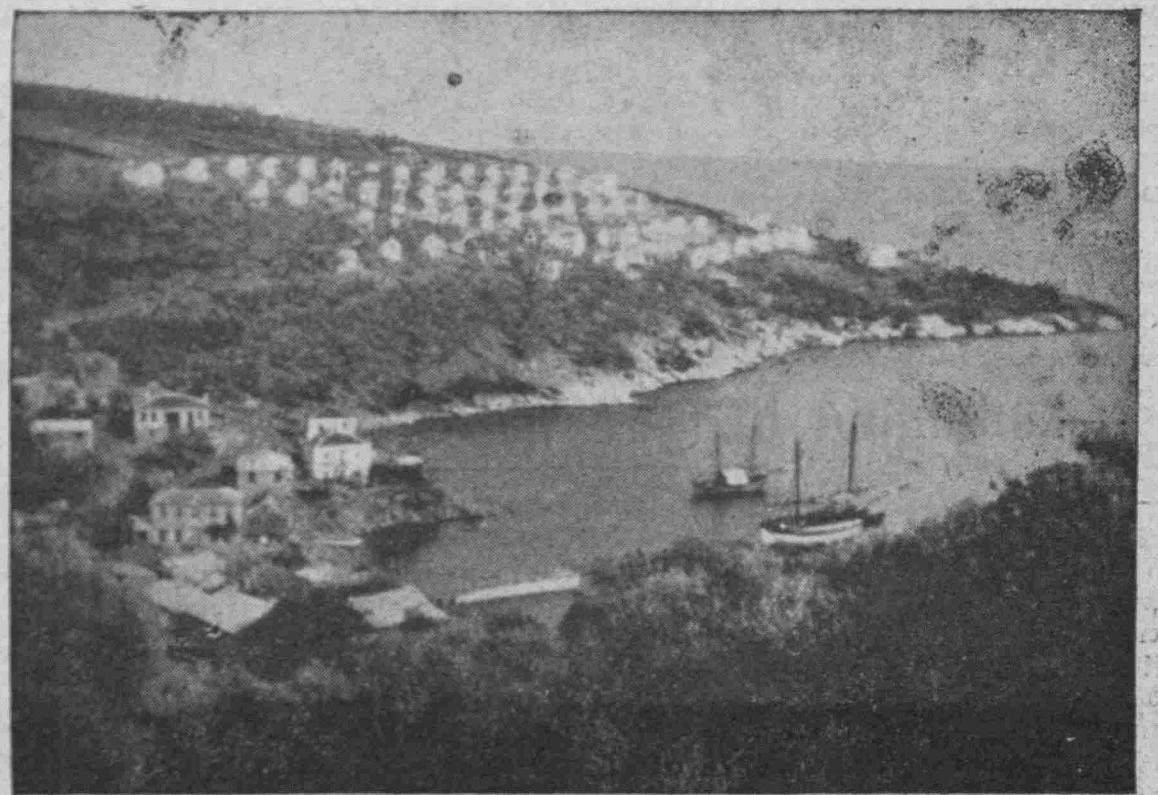
Τὰ Νέα Παλάτια

Τὰ Νέα Παλάτια εἶναι τὸ διαμάντι τοῦ Β. Εύβοικῆς κόλπου. Τὸ καταπράσινο περιβάλλον του, ἡ ὡραία καθαρὴ θάλασσα καὶ ἡ μαγευτικὴ ἀμμουλιὰ του, συγκεντρώνουν καθὲν χρόνον πολλοὺς παραθεριστὰς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιᾷ.

Ὁ Νέος Μαρμαράς

Κτισμένος ἐν τῇ δυτικῇ ἀκτῇ τῆς Σιθωνίας χερσονήσου (Χαλκιδικῆς), ἀνάμεσα σ' ἕνα μαγευτικὸ περιβάλλον, ποῦ κυριαρχεῖ τὸ καταπράσινο χροῖμα τῶν πεύκων καὶ τὸ γαλανὸ τοῦ ὕδατος καὶ τῆς θάλασσας, ἐξελλίσσεται σ' ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα παραθεριστικὰ κέντρα τῆς Μακεδονίας.

Ἡ Νέα Ἀφθὸνῃ

Ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, παρὰ τὴν κοινότητα τῶν Πυργαδικῶν κτισμένη ἡ Νέα Ἀφθὸνῃ, κατέχει θέσιν μαγευτικὴν μετὰ εὐρὸν τουριστικὸν μέλλον.

Τὸ Πραστεῖο τοῦ Μαρμαρά ὅπως τ' ἀφίσαμε φεύγοντας τὸ 1922

...Κι' ἦθε, γῆ μου ἀγαπημένη, κάποια μέρα ὁ χωρισμὸς, κι' ἦταν ἡ καρδιά σφιγμένη καὶ βουβὸς ὁ σπαραγμὸς. ...Κι' εἶν' ἀβάσταχτος ὁ πόθος: πρῶτα ὡς θὰ φυσᾷ τ' ἀγέρι, νὰ βάλω σ' ἕνα πλοῖο καὶ νὰ φθῶ κατὰ κείνα ἐκεῖ τὰ μέρη. Καὶ ἐν τῷ γνῶρισμῷ σου χῶμα τὸ ποδᾶρι ὡς θὰ πατήσω, τοῦ μισόγερμου σπιτιοῦ μου τὸ κατῶφλι γὰ φιλῆσω.

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΣΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ
Για τή χολέρα του 1911

Απόσπασμα από τον «Κώδικα»
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΑΛΑΤΙΩΝ (ΜΑΡΜΑΡΑ)

Σελίς Κωδ. 2

Αριθ. Πρωτ. 2

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΑΛΑΤΙΩΝ

Σήμερον εικοστήν ζνστήν Αύγουστου του χίλια εννεακάσια ένδεκα (29/8)1911) κατά πρόσκληση του Ιατρού της Κοινότητος κ. Άποστ. Έξάρχου οι κάτωθι ύπογεγραμμένοι Έφοροδημογέροντες, πρόκριτοι και λοιποί κάτοικοι Παλατιών συνήλθον έν τή Σχολή των άρρένων και άπετέλεσαν έκτακτον Γενικην Συνέλευσιν ύπό την προεδρείαν του Άρχιερατικού έπιτρόπου αιδεσιμωτάτου Παπα Γαβριήλ Σακελλαρίου. Κατά την Συνέλευσιν ταύτην ο Ιατρός ανέπτυξεν ένώπιον των συνέλθόντων τον κίνδυνον, τον όποιον διατρέχουν τα Παλάτια έκ της φοβεράς νόσου χολέρας, ήτις έξηπλώθη έπιφόβως καθ' όλην την Αύτοκρατοριαν, και ήρξατο άποδεκατίζουσα και τά γειτονικά περίχωρα. Ο κίνδυνος δ' ούτος καθίσταται έτι μείζων ένεκα της πλημελούς, λόγω καθαριότητος καταστάσεως, εις ήν ευρίσκειται ή κομόπολις, και ύπέδειξεν ότι είναι έπείγουσα ανάγκη να ληφθώσι δρασκόνια μέτρα, τόσο δια την καθαριότητα, όσον και δια την έπιτήρησιν της συγκοινωνίας της τε ξηράς και της θαλάσσης και τον όκριβή έλεγχον των έν Παλάτια έρχομένων. Η συνέλευσις ευρούσα δικαίας τάς συστάσεις του Ιατρού, έξελέξατο έπιτροπήν έκ των κυρίων Ιωάν. Δράκου, Ιωακείμ Μαρτινοπούλου, Βασίλ. Σιμιτσόγλου, Ιωάν. Δόξη και Σωτηρίου Λαμπαδαρίδου, τεθείσα ύπό την προεδρείαν του αιδεσιμωτάτου Παπα Γαβριήλ Σακελλαρίου. Είς την έπιτροπήν ταύτην έδόθη άπόλυτος πληρεξουσιότης ύπό της Συνελεύσεως, ήτις ύπεσχέθη να ύποστηρίξη τό έργον της Έπιτροπής και ήθικώς προτρέπουσα τούς κατοίκους να συμμορφώνται άσθροει μετάς δοθησομένας οδηγίας και όλικώς χορηγούσα άνευ χρονοτριβής τό άπαιτούμενον χρηματικόν ποσόν. Έν γένει δε έδόθη ύπό της Συνελεύσεως εις την Έπιτροπήν ταύτην πλήρης έλευθερία ενεργείας έπι του ζητήματος της καθαριότητος και της έπιτηρήσεως της συγκοινωνίας.

Έν Παλατιίς αύθημερόν.
ΟΙ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΕΣ.

Ο Άρχιερατικός Έπιτροπος
Σακελλαριος Παπα Γαβριήλ

- Ιωάν. Α. Δόξογλου Καπετάν Γιώργος
 - Παπαδόπουλος Παναγιώτου Τριαντάφ. Καρατζάς
 - Β. Α. Σιμιτζής Ιωακ. Μαρτινόπουλος
 - Σωτ. Ν. Λαμπαδαρίδης Δημήτρ. Χατζηνικολής
 - Ιωάν. Δοξάκης Ιωάν. Βασιλείου
 - Αντών. Ιωακείμ Κωνστ. Γιασεμάκης
 - Σταύρος Ν. Καζαμίας
- (Για την άντιγραφή Ν. Α.)

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Χρήστος Εύαγγελινός

Γεννήθηκε στον Μαρμαρά τό 1856 από τον Εύαγγελο Εύαγγελινό και την Αικατερίνη, τό γένος Μπαχαρόγλου. Τό 1866, σέ ηλικία 10 ετών, έφυγε από τον Μαρμαρά και πήγε στη Σμύρνη, κοντά στον θείο του από τον πατέρα του Χ' Θανάση Εύαγγελινό, έγκατεστημένο εκεί από χρόνια και καταγινόμενο μέ τό έμπόριο των καπνών. Έμεινε κοντά του 4-5 χρόνια βοηθώντας τον στις δουλειές του. Ύστερα άρχισε να αναμιγνύεται στο έμπόριο ψαρικών και τυριών, στην άρχή τρικώδες σέ μικρό κύκλο, άργότερα όμως αναπτύχας σέ μεγαλύτερο κύκλο τίς εργασίες του, άρχισε ταξιδεύων στην Κωνσταντινούπολι και άργότερα στις παραδουναβίες χώρες, εισάγων από εκεί στη Σμύρνη άλιπάστα, τυριά, βούτυρα κ.λ.π. Κατά τά ταξειδιά του στην Κωνσταντινούπολι, συναντών πάντοτε συμπατριώτας του, τούς προέτρεπε συνεχώς να ευρόνουν τον κύκλο της έπεξεργασίας των άλιπάστων, ή όποία κατά την έποχήν εκείνην ήτο πολύ περιορισμένη. Κατώρθωσε δε μέ τίς προσπάθειές του και τίς ύποσχέσεις του ότι θα ήτο άγοραστής της όλης παραγωγής των άλιπάστων του Μαρμαρά, να ένθαρρήν τούς καταγινόμενους τότε στην εργασία των άλιπάστων σέ τέτοιο βαθμό, ώστε από 3-4 Ιστιόφωρα που μετέφεραν την έποχήν εκείνην (1895) τό προϊόν

αυτό στις τριγύρω μικροαγορές καταναλώσεως, να φθάση ο αριθμός των Ιστιόφωρων τελειοταίως 30-35, μεταφερόντων όλων τό είδος τουτο στη Σμύρνη και νήσους του Αιγαίου.

Οι συμπατριώτες του την Σμύρνη την θεωρούσαν δεύτερη πατρίδα τους, γιατί εκεί ήταν ο Χρήστος Εύαγγελινός, πρόθυμος πάντοτε να τους ύποστηρίξη σέ όλες τίς δυσκολίες τους, φιλοξενών αυτούς πάντοτε στην οικία του και βοηθών αυτούς ποικιλοτρόπως για να έπιτύχουν καλλίτερες τιμές στο έμπόρεμά τους. Όταν δε του ζητήθηκε ή συνδρομή του για την στέγασιν της εκκλησίας των Ταξιαρχών της Πατρίδας του, μέ την μεγαλειότητα προθυμία προσφέρθη και απέστειλε από την Κωνσταντινούπολι ένα Ιστιόφωρο γεμάτο ζυλεία για αυτόν τον σκοπό.

Την καλύτερη τοποθέτησι χρημάτων θεωρούσε πάντοτε την κτηματική, κατορθώσας τελειοταίως (1910) να είναι ένας από τούς μεγαλείτερους κτηματίας της Σμύρνης, έχων, εκτός των 19 άστικών κτημάτων μέσα στην πόλι της Σμύρνης και ένα από τά μεγαλύτερα τσιφλίκια της περιφέρειας Σμύρνης (τό Καγιας 45.000 στρέμματα).

Από τό 1900 άρχισε αναμιγνύόμενος και στις έκμισθώσεις των Ιχθυοτροφείων της Τουρκίας, μείνας μέχρι τό 1914, ότε έξερράγη ο πρώτος Ευρωπαϊκός πόλεμος, ο μόνος εκμισθωτής των έντός και τριγύρω του κόλπου της Σμύρνης Ιχθυοτροφείων και του μόνου Ιχθυοπωλείου της Σμύρνης αναβίβασας την εκμισθωσι (τό 1914) σέ 55.000 λίρες Τουρκίας, από 20.000 που ήτο τό 1900.

Κατά τό φρικώδες έτος της Μικρασιατικής καταστροφής, συλλήφθεις από τούς Τούρκους, άφοδ άπεγυμνώθη πρώτον από την περιουσία του σέ χρυσό και ύποστάς στο μεταξύ μύ-

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΝΕΟΙ ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΙ

Τούς αγαπητούς μας άνεπιούς και εξαδέλφους Ιωάννην Δημόπουλον του Περικλέους και Νικόλαον Κωνσταντάκη του Κίμωνος, έγγονους του Άλέκου και της Φωτούλας Δημοπούλου, από την Κούταλη, οι όποιοι μετά τριετή φοίτησι στη Σχολή Ευελπίδων άπεφοίτησαν στις 20 Αύγουστου μέ τον βαθμό του Άνθυπολοχαγου, συγχαίρουμε θερμά και ευχόμεσασε σέ άνωτέρα.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Προερχόμενοι από την Κέρκυρα, όπου είχαν μεταβή από τό Παρίσι, έφθασαν στις 9 Αύγουστου στας Άθήνας μαζί μέ την Ήη Έλληνική όμάδα προσκόπων Παρισίων, της όποίας αποτελούν μέλη, οι άδελφοί Νικόλαος και Γεώργιος Κολίνος, λαμπρά τέκνα του έγκατεστημένου στο Παρίσι εκλεκτού συμπατριώτου από τον Μαρμαρά κ. Γκιουλάκη Κολίνου.

Οι νεαροί συμπατριώτες μας πρόσκοποι μάς έπεσεκέφθησαν στο γραφείο μας και μάς εξέφρασαν τον ένθουσιασμόν τους από την έπίσκεψή τους στην Έλλάδα και την θερμή φιλοξενία που έτυχαν από τούς συνάδελφους των προσκόπων των Άθηνών και των άλλων Έλληνικών πόλεων που έπεσεκέφθησαν. Οι άδελφοί Κολίνου μάς έφεραν επίσης από τό Παρίσι τούς χαριετισμούς των έκατεστημένων συμπατριωτών προς τούς εδώ συμπατριώτας, καθώς και την άγάπη τους προς τά «Μαρμαρινά Νέα», που τούς χαρίζουν κάθε μήνα μέ την έκδοσί τους τη χαρά της έπαφής με όλους τούς γνωστούς και φίλους των συμπατριώτας.

Ευχές

Στην πολυαγαπημένη Θεοπούλα, κόρη του Ιορδάνη Παπαδοπούλου και της εξαδέλφης μου Μαρίας, τό γ. Ι. Καζικά από τον Μαρμαρά, που έτέλεσε στις 8/6/52 στη Θεσσαλονίκη τούς γάμους της μετά του κ. Πανταζή Πανταζή (δη, ευχοριστι βίο άνέφελο και ευτυχισμένο.

ΕΛΕΝΗ χήρα ΕΥΑΓΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ (Κάτοικος Ν. Μαρμαρά)

Η αυτοβιογραφία του Παναγιώτου Κουταλιανού

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΕΙΣΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΘΥΛΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΤ' ΑΦΗΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Αποκλειστικότης «ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ». Άπαγορεύεται ή αναδημοσίευσις.

41 Τελειώσας τίς παραστάσεις μου άνεχώρησα από την Κέρκυρα, προπεμπόμενος από τούς κατοίκους και μέσων Πειραιώς άνεχώρησα για την Καλλιόπολι και από εκεί για την Κούταλη. Φθάσας εκεί, τη προτροπή δύο συμπατριωτών μου, του Χατζηγιώργη και Χατζηπαλάση, άγόρασα από ένα Όθωμανό άντι διακόσιες εξήντα λίρες τά κτήματα τά όποια έχω μέχρι σήμερα, αναπαυθείς δε αρκετό διάστημα, ξεκίνησα μέ δικό μου πλοίο και τέσσαρες συμπατριώτες μου για τον Πειραιά, όπου έδωσα μερικές παραστάσεις και άγόρασα ένα σπίτι. Μετά ταύτα άνεχώρησα για την Άλεξάνδρεια, όπου έδωσα σειράν παραστάσεων μέ πολύ Ικανοποιητικά άποτελέσματα, περιοδεύσας δε και δώσας παραστάσεις σέ διάφορες άλλες πόλεις της Αιγύπτου, έφθασα στο Πόρτ Σάιτ. Δώσας και εκεί μερικές παραστάσεις, έπέστρεψα στον Πειραιά, όπου άγόρασα και δεύτερο σπίτι στην όδο Άγίου Διονυσίου. Τό σπίτι αυτό, δώσας και τό άλλο, τό όποιο άγόρασα προηγουμένως, έχω μέχρι σήμερα.

μερικές παραστάσεις, έφεραν δε κατά την τελευταίαν παράστασι κάποιον άνδρα, ο όποιος είχε νικήσει ένα Γάλλο θαλασστή και ο όποιος βρισκόταν μεταξύ των θεατών. Πληροφορηθείς τουτο έδήλωσα ότι προσφέρω έκαστο φράγκα άμοιβή σ' εκείνον που θα κατορθώση να σηκώση μία μπάλα μου. Άμέσως προσήλθε ο προαναφερόμενος και δοκίμασε να σηκώση τη μπάλα, αλλά δεν κατώρθωσε να την φέρη παραπάνω από τά γόνατά του, από τον θυμό του δε την πέταξε κάτω, καθώς και τίς άλλες για να τίς σπάση, έως ότου αναγκάσθηκα να τον πετάξω από την σκηνή. Πολλοί από τούς θεατάς εξαγριώθησαν τότε εναντίον μου, αλλά παρεμβάς άξιωματικός του στρατού ειπε ότι είναι ντροπή να θέλουν να προσβάλουν ένα δημοεθνή ο όποιος έτίμησε ολόκληρο την Έλληνική Φυλή, άφοδ μάλιστα βλέπουν οφθαλμοφανώς την ύπερφυσική του δύναμη. Περαιτωθείσης της παραστάσεως, μέ συνώδευσε ο προαναφερθείς άξιωματικός μέχρι του πλοίου μου, όπου μέ άπεχαιρέτησε και απέπλευσα σέ λίγο για τη Στυλίδα.

Στην Στυλίδα έκλεισα συμφωνία μέ δύο Κρατιδιώτες καλούμενους Ανδρέαν και Νικολήν να δώσω στην Λαμία πέντε παραστάσεις, άντι τριών χιλιάδων δραχμών. Άναχωρήσαμε λοιπόν για τη Λαμία, όπου μου βρήκαν κατοικία, έως ότου μου έτοιμάσουν θέατρο. Έτοιμάσθηκε τέλος τό θέα-

τρο, αλλά βρισκόταν σέ μέρος χαμηλό, επομένως ο κόσμος έβλεπε από έξω την παράστασι χωρίς να πληρώνη. Είπα τότε στούς συμβληθέντας μαζί μου ότι αν δεν περιφράξουν τό μέρος, θα ζημιωθούν, προθυμοποιήθηκα μάλιστα να τούς έπιστρέψω τά χρήματα της συμφωνίας μας, γιατί οι άνθρωποι μέ είχαν προπληρώσει, άλλ' αυτοί άρνήθησαν ευγενέστατα και ειπαν «δεν περιράζει, ως ζημιωθούμε». Έξηκολούθησα λοιπόν τίς παραστάσεις μέχρι της τελευταίας και ο κόσμος έμεινε κατευχαριστημένος.

Μετά τό τέλος των παραστάσεων άνεχώρησα για τον Πειραιά, όπου έκτισα ένα άκόμη σπίτι και από εκεί άνεχώρησα μέ τό πλοίο μου για την Σάμο. Ήταν τότε τό έτος 1890. Έν πρώτοις έδωσα μερικές παραστάσεις στο Παλιό Καρλόβασι, φιλοξενούμενος δλο αυτό τό διάστημα από τον Γεώργιο Χουβαρδά, άνδρά ευγενέστατο και καθ' όλα άξιόλογο. Μετά ταύτα, δώσας μία παράστασι ύπερ του Ναού του Άγίου Νικολάου, άνεχώρησα για τό Βαθύ, όπου μετά τό τέλος σειράς παραστάσεων, έδωσα και μία ύπερ του σχολείου. Έκει έστεφάνωσα και τον Δημήτρη Λαχανά, γυμφευθέντα την θαγατέρα του Καπετάν Μανώλη Βγένα.

(Ακολουθεί)

Στη Χαλκίδα, Στυλίδα, Λαμία και τάς νήσους του Άρχιπελάγους

Από τον Πειραιά, παραλαβών την οικογένειά μου, άνεχώρησα για την Χαλκίδα. Έκει έδωσα

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΡΤΑΚΗ (ΕΥΒΟΙΑΣ)

Στόν Ιερό χώρο όπου πέρσι εγένετο η φανέρωσις της Θεομήτορος... Η Παναγία, αρχισε, ως γνωστόν, άνευγείρομενος Ιερός ναός, ή άνοικοδόμησις του όποιου έπροχώρησε άρκετά με συνεισφορές των κατοίκων Νέας Άρτάκης και άλλων δωρητών... Τήν παραμονή της έορτής ψάλλθηκε Μέγας Έσπερινός, χοροστατούντος του σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Γρηγορίου και άκολούθησε περιφορά της σεπτής Εικόνας της Φανερωμένης ανά την Νέαν Άρτάκην, τήν δέ έπομένην έγένετο ή

θεία λειτουργία στο ύπαιθρον με συμμετοχή του Ιεροϋ κλήρου της περιφέρειας. Στόν Ιερό χώρο όπου φανερώθηκε ή Παναγία, άρχισε, ως γνωστόν, άνευγείρομενος Ιερός ναός, ή άνοικοδόμησις του όποιου έπροχώρησε άρκετά με συνεισφορές των κατοίκων Νέας Άρτάκης και άλλων δωρητών... Τήν παραμονή της έορτής ψάλλθηκε Μέγας Έσπερινός, χοροστατούντος του σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Γρηγορίου και άκολούθησε περιφορά της σεπτής Εικόνας της Φανερωμένης ανά την Νέαν Άρτάκην, τήν δέ έπομένην έγένετο ή

ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΑΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΚΟΥΤΑΛΗ

Ν. ΚΟΥΤΑΛΗ, Αύγουστος (του άνταποκριτοϋ μας).— Έφέτος ή Νέα Κούταλη έχει τήν εύτυχία να φιλοξενήση άρκετούς συμπατριώτες παραθεριστάς, που έφθασαν στο χωριό μας από τήν Άθήνα, τή Θεσσαλονίκη και άλλα μέρη της Έλλάδος, για ν' άπολαύσουν τήν δροσιά του και να έπανασυνδέσουν παλαιούς πατριωτικούς, φιλικούς και συγγενικούς δεσμούς, που κακή και βάσκανος μοίρα διατάραξε κατά τους δυό σκληρούς έκαπτρισμούς μας, του 1915-1919 και 1922 μέχρι σήμερα με τόν διασκορπισμό μας σ' όλα τά μέρη της γής. Έτσι εΐχαμε τή μεγάλη χαρά να δοϋμε έφέτος μεταξύ μας τήν έρίτιμο δέσποινα κ. Στυλιανή Κονιόρδου, ή όποια έμεινε κατενθουσιασμένη με τό νέο χωριό μας, μέχρι του σημείου που άρνήθηκε να φύγη με τό πλοίο της που ήλθε να τήν παραλάβη προερχόμενο από τήν Ρόδο με φορτίο κρασιών και του όποιου επέβαινε ό γυιός της Ευστράτιος. Έπίσης εΐχαμε τήν εύτυχία να έχουμε έφέτος μεταξύ μας τήν οικογένεια του έκλεκτοϋ συμπατριώτου και άγαπητοϋ φίλου κ. Χρυσοστόμου Βασιλείου που παραθερίζει στο χωριό μας από τά μέσα Ιουνίου και τόν Ιδιο που έφθασε στις 6 Αύγουστου για να συννεορτάση με τήν οικογένειά του τήν έορτή της Κοιμήσεως

ως της Θεοτόκου και άνεχώρησε στις 17 Αύγουστου. Έπίσης μας έτίμησαν με τήν παρουσία τους ως παραθεριστάς οι έγκατεστημένοι στη Θεσσαλονίκη και στόν Πειραιά καλοί μας συμπατριώτες Άθανάσιος και Άννα Στεφάνου, Θηρεσία Καραβιώτου, Εϋδοξία, Δημήτριος και Άννα Σ. Στεφάνου, ή Όλγα, Εϋθύμιος και Λεωνίδας Σ. Σοφιανοϋ, ή Αιμιλία, Έλένη, Παναγής και Ζαννής Β. Σωτηρίου, ή Εϋθυμία, Μαρίνα και Ιωάννης Σ. Γιούβανη, οι δνίδες Άννούλα Μηνά Κατσούλη και Τασούλα Μάρκου, ή κ. Γιαννοπούλα Σταύρου, ή Έλένη Πίτσα, ή Εϋαγγελία Καπνόςια, ό κ. Δημήτριος Σαμοθρακίτης μετά της κυρίας του, ή κ. Δωροθέα και ή δνίς Έλισάβετ Σούσαν από τήν Άγγλία, που ήλθε να έπισκεφθή τήν άδελφή της κ. Αικατερίνη Β. Σιδερά, και οι κυρίες Παναγιώτα Μαυρουδή και Βιργινία Άργυριάδου, καταγόμεναι από τό Πασσαλιμάνι. Προς όλους τους άνωτέρω συμπατριώτες εκφράζουμε τις άπειρες εύχαριστίες μας που προτίμησαν ως τόπο παραθερισμοϋ τό χωριό μας και μας έδωσαν τή μεγάλη χαρά να τους δοϋμε κοντά μας ύστερα από τόσα χρόνια και να περάσουμε μαζί τους ένα πολύ εύχαιστο καλοκαίρι. ΣΩΚΡ. ΠΑΝΤΑΖΟΓΛΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΠΙΚΙΩΝ ΜΑΣ ΚΑΝΑΔΑ - ΣΗΑΤΛΗ

ΚΑΝΑΔΑ — Γεννήσεις : Η κ. Μάρθα Χαράλαμπος (τό γ. Δημητρίου και Μαλαματένιας Κυριακίδου) έγέννησε τόν π. μήνα στόν Καναδά, όπου είναι έγκατεστημένη, τό δεύτερο κοριτσάκι της. Εϋχόμαστε καλορρίζικο. ΣΗΑΤΛΗ — Μνημόσυνα : Τήν Κυριακή 30 Ιουνίου, μεγαλοπρεπέστατα τελέσθηκαν στόν Ι. ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του Σηάτλη δύο μνημόσυνα. Τό διετές μνημόσυνο του άειμνήστου συμπατριώτου από τά Παλάτια Ιωάννου Πουλάκη και τό 40μερο του έπίσης από τά Πα-

λάτια άειμνήστου συμπατριώτου Διαμαντή Μουσιού. Η έκκλησία ήτο γεμάτη από κόσμο συμπατριωτών, που ήλθαν από τήν Τακόμα και τό Πόρτλανδ και τών έγκατεστημένων στη Σηάτλη. Η έπιμνημόσυνη δέησις έψάλη χοροστατούντος του Ιερέως αιδεσιμωτάτου κ. Στυλιανοπούλου και ψάλλτου του συμπατριώτου κ. Θεοφάνους Α. Μιτάκου, με χορωδία δώδεκα δεσποινίδων. Μετά τήν άπόλυση της εκκλησίας, όλοι μετέβησαν εις τό νεκροταφείον, όπου έγένετο τρισάγιον στοδός τάφους τών μεταστάντων. Ηΐλιος Δ. Πρωτοπύλλης Βασιλ. Δημητριαρχής

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΤΖΕΛΑΛ ΜΠΑΓΙΑΡ ΣΤΟ ΜΑΡΜΑΡΑ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕ ΤΟ ΕΚΕΙ ΑΝΕΓΕΙΡΟΜΕΝΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΓΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΑΙ ΨΥΓΕΙΟΝ ΨΑΡΙΩΝ

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΣΤΟ ΜΑΡΜΑΡΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΧΘΥΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΣΚΟΝΗΣ ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΑ 1.000.000 ΛΙΡΕΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 14 Αύγουστου (του άνταποκριτοϋ μας).— Ο Πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας κ. Τζελαλ Μπαγιαρ, συνοδευόμενος από τόν Προθυπουργό κ. Άδνάν Μεντερές και τόν Πρόεδρο της Βουλής, έπέστρεψαν χθές στό Φλώρια, προερχόμενοι από μία κρουαζιέρα, τήν όποια έκαμαν στόν Μαρμαρά.

Κατά τό ταξείδι του τοϋτο, ό άρχηγός του Κράτους άπεβίβασθη στην πρωτεύουσα της νήσου Μαρμαράς και έπιθεώρησε τις εκεί έγκαταστάσεις κονσερβοποιίας ψαριών και τό άνευγείρομενον μέγαλο έργοστασίον παγοποιίας,

ψυγείου ψαριών και ήλεκτροφωτισμοϋ του Μαρμαρά, που γίνεται με χρήματα του σχεδίου Μάρσαλ. Οι ειδικοί έδήλωσαν στόν κ. Τζελαλ Μπαγιαρ

ότι τά 3/4 τών έγκαταστάσεων είναι ήδη τοποθετημένα. Είναι γνωστόν ότι τό έργοστάσιον και οι έγκαταστάσεις παγοποιείου της νήσου θα στοιχίσουν περί τά 5.000.000 λίρες. Η Τράπεζα για τήν ανάπτυξη της Βιομηχανίας της Τουρκίας άπεφάσισε όπως συνεργασθί με τήν κονσερβοποιία της νήσου Μαρμαρά, με σκοπό τόν σχηματισμό Άνωνύμου Έταιρίας με κεφάλαια 1.000.000 λίρες, για τήν μεγαλειότερη ανάπτυξη της Ιχθυοβιομηχανίας της νήσου. Η Έταιρία θ' άπασχοληθή κυρίως με τήν παραγωγή Ιχθυελαίου και Ιχθυόσκονης. Η θέσις στην όποια γίνεται τό έργοστάσιον παγοποιίας, είναι ή γνωστή σε όλους τούς Μαρμαρινούς τοποθεσία «Όβρεκοκίβουρα». Θ. Σ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ

Ο κ. ΤΖΕΛΑΛ ΜΠΑΓΙΑΡ ΣΤΟ ΠΑΣΣΑΛΙΜΑΝΙ

ΠΑΣΣΑΛΙΜΑΝΙ (Προποντιδος, Αύγουστος (του άνταποκριτοϋ μας).— Ο έξοχώτατος Πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας κ. Τζελαλ Μπαγιαρ έκτελών κατά τας άρχάς Αύγουστου ταξείδιον άναψυχής στην Προποντιδα, μετά του Άμερικανού Πρεσβευτοϋ, έπιβαίνοντες της θαλαμηγοϋ «Ρουγιάμ», που διέπλευσε και τόν Άτλαντικό, άγκυροβόλησαν έπί μία νύκτα στο Πασσαλιμάνι, άπολαύσαντες τις μαγευτικές όμορφίες της γύρω φύσεως.

νοϋ Πρεσβευτοϋ, έπιβαίνοντες της θαλαμηγοϋ «Ρουγιάμ», που διέπλευσε και τόν Άτλαντικό, άγκυροβόλησαν έπί μία νύκτα στο Πασσαλιμάνι, άπολαύσαντες τις μαγευτικές όμορφίες της γύρω φύσεως.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΝΕΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΣ, Αύγουστος (του άνταποκριτοϋ μας).— Άποπερατωθέντος του έργου της άναεξητής όδου Νέου Μαρμαρά — Νικήτης, μεγαλοπρεπέστατα τελέσθηκαν τά έγκαίνια,

παρισταμένων του Νομάρχου Χαλκιδικής, του Νομομηχανικοϋ κ. Ιωάν. Κασίου, τών τοπικών άρχών και πλήθους κόσμου. Έτσι ό Νέος Μαρμαράς άπέκτησε τήν τόσο ζωτική για τήν ανάπτυξη του συγκοινωνία με τήν Θεσσαλονίκη, ή όποια, εκτός τών άλλων, θα συμβάλη πολύ εις τό να γίνη τό χωριό μας ένα από τά έκλεκτά παραθεριστικά κέντρα της Μακεδονίας.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΕΣΙΣ

Άπό τό Α' Τελωνείο Πειραιώς, όπου άιό έδωδ ήπηρετοϋσε με τόν βαθμό του Έλεγκτοϋ Α', προήχθη και μετετέθη στο τελωνείο Χαλκίδος Κρήτης ό συμπατριώτης από τά Παλάτια κ. Εϋστράτιος Μ. Βαλαμάς. Τόν άγαπητό φίλο και παλαιό μας συνεργάτη συχαίρουμε θερμά για τήν προαγωγή του και του εύχόμαστε καλή σταδιοδρομία στη νέα του θέσι.

Ο Νέος Μαρμαράς, με τις ύπεροχες φυσικές καλλονές του, που συνδυάζουν άπόλυτα τό βουνό με τή θάλασσα, θα τραβήξη κοντά του με τή νέα συγκοινωνία του όλους τούς λάτραις της έξοχής, που θέλουν να περάσουν ένα εύχαιριστο καλοκαίρι ή ένα Σαββατοκύριακο ανάμεσα στο καταπράσινο περιβάλλον του βουνού και τή μαγεύτρα θάλασσα με τόν καταγάλανο όρίζοντα και τις ήλιόλουστες δμμουδιές της. ΚΩΝΣΤ. ΦΥΤΡΑΚΗΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΟΥ ΣΤΟΝ Ν. ΜΑΡΜΑΡΑ

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΣ, Αύγουστος (του άνταποκριτοϋ μας).— Προερχόμενος από τήν Χαλκίδα έφθασε στις 23 Ιουνίου στό χωριό μας, συνοδευόμενος από τήν έγκατεστημένη στην Χαλκίδα άδελφή του κ. Κυριακίτσα Καραπάλλα και τήν κόρη της δνίδα Μαρία, ό έγκατεστημένος στη Νέα Υόρκη και πρό μηνών άφίχθεις στην Έλλάδα έκλεκτός συμπατριώτης κ. Ευστράτιος Κόκος ή Κουκουσός. Ο κ. Κουκουσός παρέμεινε στο χωριό μας έπί μίαν σχεδόν εβδομάδα, στο διάστημα της όποιας έπεσκέφθη συγγενείς και γνωστούς του συμπατριώτας, από τούς όποιους και φιλοξενήθηκε θερμά.

ΔΩΡΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΙ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ Ν. ΚΟΥΤΑΛΗΣ

Ν. ΚΟΥΤΑΛΗ, Αύγουστος (του άνταποκριτοϋ μας).— Εϋχαρίστας πληροφορούμεθα ότι κατόπιν τών εκκλησιών μας δια τής «Μαρμαρινών Νέων» προς τούς άπανταχού της γής συμπατριώτας μας, όπως έλθουν άρωγοί στην προσπάθειά μας για τήν άποπεράτωσι της εκκλησίας μας, ό Σύλλογος τών Κουταλιανών του Κλήβελαντ διοργάνωσε έκδρομήν, τά κέρδη της όποιας θα διατεθούν για τήν κατασκευή του τέμπλου του ναοϋ μας. Έπίσης για τόν Ιδιο σκοπό άπεστάλησαν στόν Ιερέα μας αιδεσιμώτατον κ. Γεώργιον Τακούσην τά παρακάτω ποσά, από συμπατριώτας μας του έσωτερικοϋ και έξωτερικοϋ :

ΔΩΡΕΕΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΟΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Ι. ΝΑΟ ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΝΕΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΣ, Αύγουστος (του άνταποκριτοϋ μας).— Κατόπιν άδείας της Ιερής Μητροπόλεως Κασσανδρείας, Έπιτροπή άποτελεσθείσα από τόν Ιερέα μας κ. Κωνσταντίνον Καραλήν, τόν Πρόεδρον της Κοινότητος κ. Σταύρον Κυριακού, τόν Αντιπρόεδρον κ. Άρίστ. Χ. Άρίστον και τόν κ. Στ. Λουκάκη, περιήλθε τας γειτονικάς μας Μονάς του Άγίου Όρους και περιυνέλεξε τις παρακάτω δωρεές, σε είδη, ύπερ του Ταξιάρχη : 1) Ιερά Μονή Βατοπεδίου: Τρία (3) κυβικά κασιανία. 2) Ιερά Μονή Κουτουμουσίου: Εΐκοσι (20) κολώνες ξύλινες. 3) Ι. Μ. Χειλανδαρίου: Μισό (1/2) κυβικό ξυλεία. 4) Ι. Μ. Ίβήρων: Δέκα (10) κολώνες ξύλινες. 5) Ι. Μ. Άγίου Ιλαίου: Ένα (1) κυβ. ξυλεία. 6) Ι. Μ. Άγίου Διονυσίου: Ένα (1) κυβικό ξυλεία. 7) Ι. Μ. Άγίου Γρηγορίου: Ένα (1) κυβικό δραχ. 60.000, Θηρεσία Καραβίτου δραχ. 40.000 και Ντουναϋ Κ. Εϋαγγέλου δραχ. 40.000. Όλους τούς παραπάνω συμπατριώτας θερμά εύχαριστούμε. ΣΩΚΡ. ΠΑΝΤΑΖΟΓΛΟΥ

περιορίσεν τά τεράστια έξοδά των, τόκους χρημάτων, ασφάλιστρα κ. λ. π. και, άφ' έτέρου, ή έλπίδα ότι θα έφθαναν στο νησί έμποροι για ν' αγοράσουν τό από τριετίας άπόθεμα σπόγγων, που ύπάρχει στις άποθήκες των, πράγμα που θα διευκόλυνε πολύ τήν σημερινή τραγική οικονομική των κατάσταση. Δυστυχώς όμως ό εύσεβής αυτός πόθος των δεν Ικανοποιήθηκε ακόμμη, γιατί πουθενά, δεν φανερώθηκε ενδιαφέρον για τό έκλεκτό τοϋτο είδος, του όποιου προπολεμικώς ή ζήτησις ήτο πάρα πολύ μεγάλη. ΣΩΚΡ. ΠΑΝΤΑΖΟΓΛΟΥ